

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஒலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய
நூல்கள், ஒலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை
மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு
சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேஜும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

ஸ்ரீ சங்கராசாமி ஸ்ரீ தந்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

அர்க்கமாவியை

நடகம்

இந்தால் கிடைக்குமிடம்:

B. இத்தனை நாயகர் ஸன்னி,
வெங்கடராமய்யர் தெரு,
ஜி. டி. சென்னை.

அதன் விலை ரூபா 1.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

அரக்குமாளிகை நாடகம்

காப்பு.

விருத்தம்-வெண்மா.

ஐந்தாம் வேதமெனு மருமைசேர் பாரதத்தில்
விந்தைசே ராக்குமாளிகையின்—ஸந்தாஞ்சேர்
சரிதைத்தனை நாடகமாய் சாற்றுவித் தகமகிழுக்
கரிமா முகன் கழுவே காப்பு.

விநாயகர் துதி.

சுத்தியின்மைந்தனை சர்க்குணபராசநின்ற
வித்தகவியாசர்செய்த மிக்கதோர்பாரதத்தில்
பத்தியாயரக்குமாளிகையை பகர்ந்திடவேநாடகமாய்
கர்த்தனேவிக்னமின்றி கார்த்திடும்வாரணத்தோய்.

டெ. துதி விருத்தம்.

வேதங்களதைப்பிரித்த வியாசராம்முனிவர்சொன்ன
திதில்லாபாரதத்தில் திகழுரக்குமாளிகையில்
காதலுடனைவர்சென்று கானகத்திலியற்றியவர்
ஒதிடவேநாடகமாய் உம்பர்புகழுவாரணனேகார்.

சிவன் துதி.

மின்னியமழுதரித்தோன் மிக்கதான்போற்றிபோற்றி
கன்னியைபாகம்வைத்த கடவுளே அடிகள்போற்றி
பன்னகழுவினை உன் பாதமேபோற்றிபோற்றி

விச்னு துதி.

கரிதனைக்கார்த்தயெந்தன் கடவுளே அடிகள்போற்றி
நரகரிடந்தன்பாதம் நன்மையாய் துதித்தேன்போற்றி
பரசுராமனுயவந்துயின்த பாரளந்தவனேபோற்றி
கரியமாணிக்காயெங்கள் கர்த்தனேபோற்றிபோற்றி.

சுப்பிரமணியர் துதி.

சங்கரன்மகனேபோற்றி சர்க்குணவேலாபோற்றி
சங்கதைத்தரித்தோன்மருகா சரவணபவனேபோற்றி
சங்கரிமகிழும்பாகா சண்முகாபோற்றிபோற்றி
மங்கைதய்வானைசேரும் மனுளனேபோற்றிபோற்றி.

சரஸ்வதி துதி.

தேடியேலூவரன்று தீரளாகக்கூடிச்சென்று
நாடியேஅரக்குமாளிகையில் நடத்தியசெய்திதன்னை
நாடகத்தமிழர்ய்பாட நாடியேதுதித்தேனுன்னை
வாடியேபாலன்நாவில் வாணியேஅமருவாயே.

சபாவணக்கம்.

உன்னியசபைங்கறந்த உயர்குலத்தவரேபோற்றி
பன்னியநூலுணர்ந்த பாவலராடியேபோற்றி
தன்னிகரில்லாயிந்த சபையிலுள்ளவரேபோற்றி
அன்னத்தைபோலேநீங்கள் அடியேணைஆள்ளிரபோற்றி.

சிவன் துதி தரு.

பண்-இராகம்-அடதாளம்.

அண்ணலேஅருமழறகள் அனுதினமுந்துதித்தாடும்
கண்ணப்பர்க்கருள்தந்த காளத்தியீசனே

(அ)

மதியணிந்தபரம்பொருளே மனதினிலேஉமையானும்
விதியுடனேயான் துதித்தேன் வீண்ணேர்கள்போற்றுந்தேவே

(அ)

எங்கும்புகழேரங்கிவளர் இயலானவாங்கூர்தனில்
பொங்கமுடன்வந்தமர்ந்த பொன்னகத்தீஸ்வரனே

(அ)

உன்புகழைபோற்றியேயான் ஓதினேன்சிங்காரம்
என்னைநீராட்கொள்ள யெழுந்தருள்புரியீரே

(அ)

சப்பிரமணியர் துதி.

கண்ணிகள்-பூரிராகம்-ஆதிதாளம்.

கந்தாவந்தாள றமுகனே
சந்தகமுந்தனை சிந்தனைசெய்திடும்
மைந்தன்மீதிற்கருணைமழூவாகனுசெய்ய

(கந்)

ஓமெனும்பிரணவத்தின் உயர்பொருளறிந்தவா
தாமதம்நீர்செய்தால் தரியாதென்னுடல்

(கந்)

தங்கமயின்மீது யிங்கிதமுடனேறி
கந்தரமுடனே அந்தரநடமிடு

(கந்)

வாங்கூரெனும்பதியில் வாழும்பொன்னகத்தீசர்
பொங்கமாயீன்றெடுத்த புத்திரசிகாமணியே

(கந்)

கணபதி வருகிற விருத்தம்.

பன்னகந்தன்னைப்பூண்டு பார்புகழுவாங்கூரில்வாழும்
பொன்னகத்தீஸீன்ற புகழுளவினுயகர்தான்
இன்னிலந்தன்னிலுள்ளோர் யாவகும்புகழுந்துபோற்ற
நன்மையாய்க்கொலுவைத்தேடி நாதரும்வருகின்றாரே.

கணபதி வருகிற தரு.

கமாஸ் - இராகம் - ஆசிதாஸம்

பல்லவி.

கணபதிபிதோவந்தார்
தருணமதிலே

கருணைபுரிந்திட
கணாதரிதோவந்தார் (கண)

அநுபல்லவி.

ஆனைமுகத்துட இனங்கரமிலங்க
மானைகரமேந்தும் மகாதேவரீன்றளித்த (கண)

ஆடிடும்பாலர்களிக்க
வாடியவர்புளகிக்க
பெருமையுடனேயவர்
பெருச்சாளிதன்னிலே

அன்பாயவர்க்குவரமளிக்க
வரையிற்சதங்கையதுவலிக்க
அருமையாழூங்கிடும்
பிரியமுடனேயேறி (கண)

கஜமுகாகூரைவாட்டி
வல்லபைமகிழும்மேட்டி
வந்தாரருள்ளரந்து
விந்தையதாகவே

கடவுளைனும்பெயர்பூட்டி
வரமருளமனம்நாட்டி
மைந்தரமனங்களிக்க
தந்தோம்தந்தோமென்றுடி (கண)

செழிக்கும்வாங்கூர்நகர்வாசி சிங்காரவேல்மகிழ்னேசி
வரமூர்த்திநாதரெனபேசி கரங்குவித்தேனுன்னையுபாசி
இத்தேனுன துபதஞ் சிங்தங்களித்தேயெனை
இத்ததிவந்தாளுவாய் மெத்தான்புடனேநீர் (கண)

கட்டியன் வருகிற விருத்தம்.

செகமெலாம்புகழிப்படைத்த திங்களின்குலத்தில்வந்த
மகிபனுஞ்சுரியராஜன் மகாசபையலங்கரிக்க
சிகப்புசட்டையணிந்து சிறப்புடன்கட்டியன்தான்
சகலஆபரணத்தோடு சபைதனில்வருகின்றுனே.

கட்டியன் வருகிற தரு.

முரிகல்யாணி - இராகம் - ரூபகதாளம்.

கட்டியனிதோவந்தான்	காவற்கட்டியனிதோவந்தான்
சட்டந்திட்டமதாகவே	கட்டியேகாவற்புரிந்திட (கட்)

வீராதிவீரன் வேந்தன்சபைகார்க்கு
வேகமாய்வாரநன் வீரன்கட்டியனும்

கரேமுலகம் எங்குமதித்திட
இன்பமாகதட்டி சல்லடங்கட்டியே
வெத்திப்பெருங் கத்திக்கரம்
பத்திப்புரஞ் சுத்தமுடன் (கட்)

சென்னியிற்பாகை யுன்னிதமுடனே
சரிகைள்மிக்க தளதளவென்ன
பன்னியேஅதனை பாங்காகக்கட்டியே
பாரிலுள்ளவர் பார்த்ததிசயிக்க

தீரன் வீரன் சூரன்
சீராய் கொலுவில் வாரான்

(கட்டி)

அன்புடனேவந்து வாங்கூர்தனில்மேவும்
அய்யன்பொன் னகத்தியிசர்பதந்தன்னை
அன்பாகவேயவர் பாதந்துதித்துமே
அன்பாகவேயவன் வந்தான்கொலுவிற்கு

இடையில் வாளும்பூட்டி
சடையில் பாகைநாட்டி

(கட்டி)

துரியன் வருகிற எண்சீர் விருத்தம்.

இப்புவியிலுள்ளவர்கள் மிக்கபுகழ்கொண்டாட
யியலாகதம்பிமார் இருபுறமும்நெருங்கினிற்க
செப்பரியமாமனுட நெப்பரியகர்னனுஞ்
சேர்ந்தயிருவருங் தந்திரஞ்சொல்லிவருக
கப்பியோத்தியம் இப்புவியதிர்ந்திட
கன்னியர்கள்நாட்டி யங்கனமுடநாடிவருக
செப்பரியயிசனிட மகுடமதில்வாழ்கின்ற
திங்கள்குலமன்னன் சூயோதனன்கொலுவாகினுன்.

துரியோதனன் வருகிற தரு.

இராகம்-மோகனம்-ரூபகதாளம்.

திங்கள்குலத்துதித்ததீரன் சூயோதனன்
மங்களமாகவே வந்தானரசிருக்க

துவந்தன்னில்வந்தோன்
தூருவியதம்பிமார்

குவலயமாளுங்தீரன்
மகிழ்ந்துயேவல்செய்ய

அத்தூயானபாட்டன்
பெறுமையாக அவர்

அய்யன்பிழ்மாச்சாரி
பிரியாமல்லின்றிட (திங்)

கிரிமகளின்னங்கள்
ஆரியர்கள்வாஞ்சு
துரேசனைவத்தாமர்
திரள்திருதாட்டிரன்

பெருமையுடன்முழுங்க
அண்புடன்வாழ்ந்திட
குழுந்திடகிருபரும்
சிந்தமகிழுந்திட (திங்)

அண்பத்தாறுதேச
மன்னர்மண்டலீகர்
கன்னியர்களங்கு
விண்ணவர்கள்மெச்சி

அரசர்கள்போற்றிட
மருவியோழ்ந்திட
காதலுடனை
வேடுக்கைபார்த்திட (திங்)

சென்னியில்மகுடமுஞ்
பன்னகதுவஜமும்
தனுசுடனேகாத்தில்
நன்னயமாகவே

சிறப்பாகமின்னிட
பாங்காகபறந்திட
தண்டுமிலங்கூட
நவிலவிருதுகள்தான் (திங்)

அங்கதேசத்திபன்
மங்களமாகவே
பொங்கமாய்வாங்கூர்வாழ்
செங்காத்தாவ்துதித்து

அண்ணன்கர்னலுடன்
மாமன்சகுனியுடன்
பொன்னகத்தீசரை
சேர்ந்தான்சபைபதனில் (திங்)

துரியன் போற்றி விருத்தம்.

அரியயன்காலையைத் துரியன்வேலின்றுன்போற்றி
நரிகளைபரிகளாக்கிய நாதனேனின்றுன்போற்றி
சிரித்துமுப்புமெரித்த சிவனேஉன்பாதம்போற்றி
கரிதலையுரித்தயெங்கள் கர்த்தனேபோற்றிபோற்றி.

துரியன் தேவாரம்.

யீசனேயிதற்கோதான் யிவ்வுலகிலவதரித்தேன்
தேசத்தைதர்மனிடங் திருநேத்ராவிட்டுவிட்டு
நேசர்களுடனேயான் நேயமாய்வணங்கினிற்க
பாசாங்குசத்தியாக பார்தனிலேசெய்துவுவத்தாய்.

துரியன் தரு.

இராகம்-எதுகுலகாம்போதி-ரூபகம்.

இந்தவிதிக்கோநான் இப்புகியிலுதித்தேன்
சந்திரகுலத்துதித்த அந்தகலுக்குமகனுய் (இ)

தொண்ணுற்றூண்பதுபேர்கள்
மன்னினிற்பிறந்தேனே

தோழுடனேயான்
மகாபாலியான்தானே (ஏ)

இம்மையின்பலனையான்
இம்மானிலக்தனில்

இப்போதடையாமல்
இதற்கோபிறந்தேன்யான் (இந்)

அரசிரலாமென்னை
முரசுக்கொடியோனை

அடிவணங்கிபோற்றுமல்
முடிவணங்கலாயிற்றே (இந்)

காணனேயெந்தன்தம்பி
மர்மத்தை சொல்வேனந்தன்

கருத்துக்கிசைந்தமாமா
மனக்கவலைத்தீர்ப்பீர் (இந்)

என்னபாவஞ்செய்தேனே
பொன்னகத்தீசனே

எழுபாகநானே
பொருத்தருள்புரிவாயே (இந்)

துரியன் விருத்தம்.

என்னிடமனதுக்கேற்ற யெழில்பெரும் அண்ணுக்கர்ணு
இன்னமுழுள்ளஙல்கை இப்பானஜகுனிமாமா
சொன்னசொல்மருக்காயெந்தன் சுந்திரதம்பிமாரே
அன்புடன்சொல்லுகின்றே நைதயறிந்துரசெய்விரே.

வசனம்.

கேளும் எனது ஆப்தராகிய தேழுர்களே நான் வெசு
ஈளாக என் கருத்திலென்றை நினைத்திருக்கின்றேன் அதைச்
ஏரால்லுகிறேன் கேளுந் தேழுர்களே.

பொது வசனம்.

அப்படியே சொல்லுந் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியன் தரு.

இராகம் - கண்டா - தாளம் - தருமம்.

என்னவென்றெடுத்துரைப்பேன் என்னிடக்குறைகளைதான் அண்ணு
யன்னுடையநாட்டைச்சிட்டு யேங்கியேவிழிக்கலாச்சே அண்ணுக்கர்ண
ாரண்டுவின்புதல்வரைவர் பாருவகந்தனையிப்போ அண்ணுக்கர்ண
அண்டிருக்காமுமிப்போ அடிபணிந்துஉறிக்கலாச்சே அண்ணுக்கர்ண
பாட்டினிற்றெந்த அந்தகாலையவர்பட்டங்கொண்டார்ஜகுனிமாமா
பாட்டினில்வனியாயம் நானரிந்ததில்லையேயோ ஜகுனிமாமா
(பொராசன்புத்திராய் பெரும்புவியிலுதித்தோமே தம்பிமாரே
முமகேழுமணிந்து அடிமைத்தூழில்செய்யலாச்சே தம்பிமாரே
(1) நதவிதமிருப்பதுதான் இன்பமாகுமோவுங்களுக்கு தம்பிமாரே
நந்ததமுழுங்களையான் தஞ்சமென்றுகம்பினேனே மந்திரிமாரே
நந்தயாரண்யபுரந்தனில்விற்றிருக்கும்பொன்னகத்தி யீஸ்வரனே
நந்தம்வைத்துயென்னையிப்போ சீர்பெறவேசெய்தினீர்யீஸ்வரனே

ஜகுணி விருத்தம்.

அப்பனேயெனக்கிசைந்த அருமைசேர்மருகாகோய்
துப்பிலாஉந்தன்தந்தை துரோணரால்மயங்கினிட்டார்
தப்பிதமொன்றுமில்லை தரணியையாள்வதற்கு
இப்புவிமச்சயானும் இயம்புவேன்கேட்பாயப்பா.

வசனம்.

அப்பா என் மனதுக்கிசைந்த துரியோதன மகாராஜனே உங்
தன் தந்தையாகிய திருதாட்டிர மகாராஜன் துரோணர் முதலா
கிய பெரியோர்களால் எமாந்து இளவரசுபட்டத்தை தருமனுக்கு
சூட்டினிட்டார் ஆனதால் நான் சொல்லுகிறேன் கேளுங் துரியோ
தன மகாராஜனே.

ஜகுணி விருத்தம்.

உலகதுதன்னிலிப்போ உடன்பிறந்தார்களெல்லாம்
கலகமேசெய்கின்றூர்கள் காரியமறியீரோதான்
வலிவதுமிகுந்தஜவர் வம்புக்குவருவார்கண்டாய்
கலகமேசெய்துநீருங் கருவருத்திடுவீர்சொன்னேன்.

வசனம்.

என்னுசைக்கிசைந்த மருகனுகிய துரியோதன மகாராஜனே
உலகத்தில் உடன்பிறந்த அண்ணன் தம்பிகளே பகையாளி யாகின்
ரூர்கள் பாண்டிபுத்ராகிய ஜவர்களோ உமக்கு ஜென்மபகையாளி
கள் மேலும் அவர்கள் வலுவில் மிகுந்தவர்கள் ஆனதால் அவர்களை
இப்பொழுதே அடக்கவேண்டும் என்னுசைக்கிசைந்தமருமகளே.

தூர்ச்சாதனன் விருத்தம்.

பாரௌலாம்புரக்கவந்த பண்பான அண்ணுகோய்
சீரெலங்கைக்கொண்ட அங்கசிசருக்குள்ளூஜவர்தம்மை
வீரியமாகக்கொல்ல வில்லம்புதானிருக்க
மேருவைப்போலேநீரு மேங்கியேநிற்கின்றீரே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணுவே அந்தப் பாண்டவர்களைக் கொல்வதற்கு
பவுதிமான யோசனை எதற்கு எனக்கு ஸீர் விடையளிப்பீராகில்
உடனே சென்று ஜவர்களை கொன்றுமிட்டு வருகின்றேன்
அண்ணுவே.

துர்ச்சாதனன் தரு.

இராகம் - மோகனம் - ரூபகதாளம்

ஏதுக்கு யோசனை செய்கிறீர்-அண்ணு
ஏதுக்கு யோசனை செய்கிறீர்

வாதபுரிந்திட	வந்தலைவர்களை
வாட்டியே ஓட்டிட	வலிவதிருக்கையில் (ஏது)
காட்டிற்பிறங்தவர்	கைபிலென்னவாகும்
கட்டியடிக்கிண்மேன்	காளைகளைவரையே (ஏது)
வீறியமாகவே	வில்லம்புகைகொண்டு
சீறியெதிர்த்தந்த	சிறுவர்களைவரை (ஏது)
சிந்துசிந்தாகவே	சிதறியிழும்படி
எந்தனிடக்கையால்	எதிர்த்திப்போகொல் லுவேன் (ஏது)
பொங்கழுடன்வந்து	புகழூகவாங்கூர்வாழ்
பொன்னகத்திசரை	போற்றிதுதித்துமே (ஏது)

துர்ச்சாதனன் சொல்லிருத்தம்.

நெஞ்சுகைந்துருவிவாடி நெட்டுப்பிரீர்க்குமண்ணு
பஞ்சைகளைவர்தம்மை பதைக்கவேகொல்லாவிட்டால்
நஞ்சுகையரவந்தன்னை நாடி யேவளர்த்ததொக்கும்
கொஞ்சமுமஞ்சவேண்டாங் குறித்துபோல்செய்விரே,

வசனம்.

கேளும் என் அண்ணுவாகிய துரியோதன மகராஜனே
பாண்டவராகிய ஐவரை நாமிப்பொழுது கொல்லாவிட்டால் கொழு
பாம்புக்கு பால்வார்த்து வளர்த்துபோலாகும் அண்ணுவே.

கர்ணன் விருத்தம்.

வணங்காத முடியயப்பெற்ற வண்மைசேர்தம்புகேளாய்
அணங்கினை வெருத்தவுங்கள் அன்பானபாட்டார்பிள்ளமாலும்
உணங்கிலாபெரியோராலும் உரியதோர்பட்டம்பெற்ற
கணங்கொண்டஜவர்தம்மை கலங்கிடச்செய்வேன்யானே.

வசனம்.

வணங்காத முடியயப்பெற்ற துரியோதன மகராஜனே நால்
சொல்வதைக் கேளும் உன் பாட்டான் முதலிய பெரியோராலும்
பாண்டு புத்திரனகிய தர்மபுத்திரன் இளவரசு பட்டம்பெற்றுவு
அவர்களை வெல்வதற்கு யோசனை சொல்லுகிறேன் கேளுங் தம்
துரியோதன.

துரியோதனன் வசனம்.

அப்படியே சொல்லும் என் அண்ணுவாகிய கர்ணமக
ராஜனே.

கர்ணன் சொல் தரு.

இராகம் - ஆனந்தபைரவி, ஏகதாளம்.

என்ன யோசனை செய்குராய் எனக்கிசைந்ததம் இயேலீ
ஜூன்மெடுத்தபல்லை ஜெகத்தினிலானுபவிக்க (என்)

இம்மைமருமைகளிலே இன்பமடையவே ஆமே
சாமபேததானதண்டஞ்சு சதுர்விதவுபாயத்தாலே (என்)

அரசர்கட்டுநிதியது ஜூனே மெய்யாகவுண்டு
அருமையல்லஜவர்களை அடக்குதர்க்குவீரமுண்டு (என்)

என்வல்லமையறிவாயே வில்லரங்கசபதனில்
சொன்ன எந்தன்சபதமது சருக்காய்முடியப்பாருமே (என்)

ஒருக்கணையாலைவரிட உயிர்துடிக்கமடித்திடுவேன்
மறுக்காமலேவுத்திரவு மன்னவனே தந்தையாலே (என்)

பொங்கமுடன்வந்து மேவும் பொன்னகத்தியில்வர்கள்
செங்கரமதால்துதித்து சீக்கிரம்விடையளிப்பீர் (என்)

கர்ணன் விருத்தம்.

பஞ்சவரைவர்க்கேங்கி பதறியேகதருமன்ன
சஞ்சலமுமக்குவேண்டாஞ்சு சதிரானஜவர்தம்மை
கெஞ்சிடச்செய்துயானுங் கெடுத்தவராவிதன்னை
பஞ்சபோஸ்பறக்கடித்து பார்தனையாளச்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளும் அஸ்தினபுரிக்கிறவனையை தம்பி துரியோதனு!
பாண்டவர்க்காக சீதுயரம்வேண்டாம் அவர்களையான் ஒரு களை
யால் வென்று இந்த இளவரசு பட்டத்தை உமக்கே சூடிய
வைக்கின்றேன் தம்பி துரியோதனு.

துரியன் சொல் விருத்தம்.

முந்திபெரியாரெல்லாம் முழங்கிருப்பதாலும்
அந்தபஞ்சவர்தன்னைக்கொல்ல ஆகாதுசமயமல்ல
தந்திரந்தன்னைப்போ தைவரைமாய்த்தல்வேண்டும்
சந்திரமாமாநிருஞ் சூதுகள்சிலசொல்வீரே.

வசனம்.

கேளும் ஜகுனி மாமாவே! பாண்டு புத்திராகிய ஜவரை
யுறத்தினால் கொல்வதற்கு பெரியோர்களெல்லாங் தடையா
யிருப்பதால் தந்திரத்தினால் ஜவரை நீக்கவேண்டும் இதற்கு ஒரு
முடிசொல்லும் என் மனதுக்கிசைந்த மாமாவே.

ஜகுணி சொல் விருத்தம்.

மருவிலாகுகுலத்துக்குகந்த மருகனேசொல்லக்கேளாய்
அருமையென்றெண்ணேவேண்டாம் ஜவரைக்கொல்லுதற்கு
தருமமாய்ச்சண்டசெய்ய தகாதுநிகண்டாய்மன்னே
அருமையாய்தந்திரத்தை அறைகுவேங்கேளாயிப்போ.

வசனம்.

மருவில்லாத குருகுலத்தில்வந்த என் மருமகனுகிய துரியோதனை
மகாராஜனே! ஜவர்களை கொல்லுதல் அருமையல்ல ஆனாலும் இப்பொழுது சண்டை செய்வதற்கு தகுதியல்ல ஆனதால் நான்
யோசனை சொல்லுகிறேன் கேளாய் என்னுசை மருகனே.

துரியன் வசனம்.

அப்படியே சொல்லும் என்னுசை மாமாவே.

ஜகுணி சொல் தரு.

இராகம் - சேனி - ரூபகம் - தாளம்

சொல்லுவேலென்று
சொல்லுவேலென்று

சுயோதனுகேளு
சுயோதனுகேளு

மு. சொல்லுவீரரை
அல்லல்நமக்கிளை

துரத்தியோட்டினால்
அரைந்தேனேயிதை அ-சரி (சொல்)

1.	தங்கிரஞ்சொல்வே பாண்டுராஜனும் வேண்டும்பிதுர்கடன் வாரணுவத	னிந்திரனுவமாய் மாண்டுநாளாச்சு அண்டிசெய்யவே அ-சரி (சொல்)
2.	அருமையாகவே பெருமையாகவே யாகமுஞ்செய்ய திறமையானங்கு பெருமையாய்சொல்லி	சீறந்தகெங்கையில் உரிமைக்கடன்செய அ-சரி (சொல்)
3.	மீறுவாராகில் பொன்னகத்தி உன்னதமாக	யோக்கியமென்று தங்கையிடத்தினில் துரத்தப்பாருமே அ-சரி (சொல்)
4.		கூறுவேணப்போ யீசர்தாளினை மனதில்மதித்துவே அ-சரி (சொல்)

துரியன் சொல் விருத்தம்.

என்னிடமன துக்கேற்ற யெழிலானமந்திரிமாரே
பன்னியசெய்திதன்னை பலரிடஞ் சொல்லப்போறீர்
என்னிட அரசரான எங்கையாரிடமேசென்று
சொன்ன துபோலேயானுஞ் சுருக்கினிற்செய்துவாரேன்.

வசனம்.

என்னிட மனதுக்கிசைந்த மாமாவே அண்ணு கர்ண்டுபா!
மீடி துற்சாதனப்புலியே இப்பொழுது நாம் செய்தயோசனை பிற
மீறியாம விருக்கவேண்டும். நான் என் தங்கையாகிய திருதாட்டிர
மாராஜனிடம்போய் எப்படியாகிலுங் காரிபத்தைச் சரிப்படுத்திக்
வேண்டு வருகிறேன் என் தோழர்களே.

துரியன் விருத்தம்.

என்னிடதங்கையான ஏகசக்ராதிபாகேள்
உன்னிடமைந்தனை உயர்ச்சோதனனேயானும்
மன்னவாவந்தேனிங்கு மனதினிற்துயரங்கொண்டு
என்னிடதுயரைநிரும் இப்பொழுதோட்டுவிரே.

வசனம்.

கேளும் எனது தங்கையே என் மனதிலொரு குறைகொண்டு
நாயகனிடம் வந்தேன் என்னிட குறையை தீர்த்து என்னை சந்தோ
ஷப்படுத்துங் தங்கையே,

திருத்தாட்டிரன் விருத்தம்.

மகிதலங்தன்னையாள மைந்தன்யவங்தசேயா
தகைமைசேர்தர்மனேடு தான்கொலுகிருப்பதாச்ச
இகமதிலுனக்குபிப்போ இடருகள்செய்ததாரு
பகருவாயெனக்குநியே பரந்திடத்துயரந்தானே.

வசனம்.

என் அன்புக்கிசைந்த மைந்தாகிய துரியோதனு! சீ இதுவன்
யிலும் தர்மாஜனேடு கொலுகிருப்பதாச்சதே; இன்றையதினும்
துரிதமாய்வங்த செய்தியை எனக்கு ஸிபரமாய்ச் சொல்லுவாயப்பா
மைந்தனே.

துரியன் தரு.

இராகம்-கண்டா-ரூபகதாளம்.

எந்தனிடதந்தையே யெந்தன்மனக்குறையை
சிந்தனையாகவே சிறுவனுரைத்திடுவேன்

(ஏ)

வறுமையினை் மெலிந்து வாடிமனமெரிந்து
பெருமைகுறைந்திப்போ பித்தனைப்போலானேன்

(ஏ)

பகைவராகியழவர் பராளவாச்சதே
வகையில்லாமல்நாங்கள் வாடியேநிற்கலாச்சே

(ஏ)

அன்பில்லாபிள்ளையாக அவனியிற்பிறந்தோமே
கன்மத்தினுலேயிந்த ஜென்மமெடுத்தோமே

(ஏ)

பிழ்மர் துரோணர்க்கிருபர் பிரிய அஸ்வத்தாமர்
பெரியோர்கள்தன்னுலே பேதையாய்போனீரோ

(ஏ)

பொன்னகத்திசுரின் பொற்பாதம்போற்றியே
நன்னயமாகவே நாடெனக்களிப்பீரோ

(ஏ)

திருதாட்டிரன் விருத்தம்.

(அ) அறிமுகுலத்துதித்த தராதிபதிகளெல்லாம்
 (ஆ) ந்தவாருரைத்தகில்லை யினியென்னநடக்குமேரான்
 எந்தான்மைந்தனேயின்தவாரு எண்ணிடவேண்டாம்நெஞ்சில்
 அறிமுகமைந்தாபீன்னஞ்சு சுகுணமாயிருப்பேன்யானே.

வசனம்.

கீகளாய் என் மனதுக்கிசைந்த மைந்தனுகிய துரியோதலே !
 (இ) ஏ சங்கிருதை தோன்றியதமுதல் இவ்விதமாக நடந்ததில்லை ;
 (ஈ) ஏ குர்போதனைக்குள்ளாகி பலவிதமாக யெண்ணியே ; இன்ன
 (உ) (ஊ) எ சங்கதி சொல்கிறேன் கோயப்பா மைந்தனே.

திருதாட்டிரன் தரு.

இராகம் - சங்கராபாணம் - ரூபகதாளம்.

மைந்தனேகேட்பாய் மானிலமைவர்க்கு
 தந்தது தகுதிதான்

(மைந்)

சங்கிருதத்தை
 இந்தவிதமாக
 வயதில்மிகுந்தவர்க்கே
 ரயவாகவேயவர்
 நாலேவந்தகனுகி
 வா ஆலகஞ்சிசன்ற
 அன்பத்தாருதீச
 அன்னவனேவென்று
 அதபோலவர்க்குமே
 இதமாக அரசு
 கீகிக்குவிரோதம்
 ஈநலில்லாமல்நீ
 பார்மிசைபுகழ்கொண்ட
 (பூர்மையுடன்) துதித்து

சாச்ந்தவர்களெல்லாம்
 இயற்றியிருக்கின்றூர் (மைந்)
 வண்மையாய்மகுடத்தை
 தந்திருக்கின்றூரே (மை)
 நாட்டினையாண்டிட்டேன்
 மன்னன்பாண்டிராஜன் (மை)
 வரசர்களையெல்லாம்
 அரசுயெனக்களித்தான் (மை)
 அடங்கியிருந்துநீ
 இன்பமாய்ந்ததுவாய் (மை)
 நிதேஷிக்கொள்ளாதே
 இழிவடையப்போராய் (மை)
 பெண்ணகத்தீசரை
 சிபுலகாள்வாயே (மை)

துரியன் தரு.

இராகம் - ஆனந்தப்பரவி, சாபுதாளம்.

எந்ததயேன்கைதயே
 எந்ததயாகத்தினீர்
 (அ) எவ்வகவாரமும்வையான்
 (ஆ) எவ்வையாகநீங்களே

எதுநீர்தந்ததயே
 வீ ஸுக்கோயானுரைத்தது (எ)
 எண்ணிலேன் எண்ணிலேன்
 சேர்த்துமேவாழ்வீர்கள் (எ)

கானகஞ்சென்றுயான்
மாணிகரமேந்துவோன்
ஆடடியும்வேண்டிலேன்
தேடியோசசீன்
தர்மனேஉலகத்தை
கர்மஞ்செய்தயானுமே
என்னமோயென்றுநிர்
யொன்னகத்திச்சர

காவியைத்தரித்துமே
மலர்பதம்போற்றுவேன் (ஏ)
அரசையும்வேண்டிலேன்
சேருவேன்வனமோயான் (ஏ)
தாங்கியேவாழுவும்
கானகம்யேகுரேன் (யெ)
பெண்ணிடாதீர்தந்தையே
போற்றியான்செல்லுவேன் (யெ)

துரியன் விருத்தம்.

என்னிடமனதுக்கொவ்வா யெழிலானதந்தையேகேள்
உன்னிடநாட்டில்நாங்கள் உயிருடன்வாழோமையா
உன்னிதமானகாவி உடைதலைதரித்துயானும் [எ]
மன்னவாவனத்தில்சென்று மகிழ்ந்துமேதவத்தைச்செய்வே

வசனம்.

என்னிட மனதுக்கிசையாத தந்தையே யானுரைப்பதை
கேளும் நாங்கள் இனிமேல் இந்த அஸ்தினுபுரியிலிருக்க நியாய
மில்லை நாங்கள் காட்டுக்குச் சென்று தவத்தைச்செய்து ஆவியை
யங்கனமே ஒழித்துவிடுகிறோம் தந்தையே.

திருத்தாட்டிரன் சொல் வசனம்.

அப்பா துரியோதனை நீ பதறவேண்டாம் உன்னிச்டம்போ
செய்கின்றேனானால் நான் அன்பத்தாரு தேசத்ததிபனையிருந்து
பாண்டவர்களுக்கு கொடுத்த நாட்டை நான் வாங்கிக்கொண்டா
அன்பத்தாரு தேசத்தரசர்களும் என்னை ஏசவார்களானதா
எனக்கு இழிவுவராமல் ஒரு தந்திரஞ் சொல்லுவாயப்பா மை
தனே.

துரியன் விருத்தம்.

மெய்யானபாண்டுராஜன் மேன்மையாய்மோசூம்பெற்ற
அய்யனேதிதியும்நாளை ஆடடவுடன்வருவதாலே
பய்யவேசென்றுநிரும் பாண்டவரைவருக்கும்
செய்யாறிமைதன்னை செப்பியே அனுப்புவிரே.

வசனம்.

கேளும் எனது தந்தையே எனது சிறிய தந்தையாகிய பாண்டு
மகாராஜன் இறந்து வெகு காவைநாதால் அவர் இறந்த திதிநாளை
வருவதானும் அவருக்குரிய உரிமைக்கடலை டடத்துவதற்கு வாரண
வதம் புண்ணிய சேஷத்திரமானதால் கெங்கைக்கரையில் சென்று

நாடனைச் செய்தால் என் தம்பியாகிய பாண்டு ராஜங்கு
தீவிதி கிடைக்குமென் றரைத்து அனுப்புவிரையா என்
நோயே.

திருத்ராட்டிரன் வசனம்.

அப்பா மெந்தனே இப்போது நீ யுரைத்த யோசனை மிகவும்
நீரூபிருப்பதால் நான் அப்படியே செய்கின்றேன் யென்னைச்
மைந்தனுன் துரியோதன.

தர்மராஜன் சபைக்கு வருகிற விருத்தம்.

புண்டீகன்தோழரான புத்தியில்மிகுந்தஜைவர்
கண்டவேதியர்களெல்லாங் கனிவுடன்னின்றுவாழ்த்த
மண்டலம்புகழ்ந்துபோற்ற மதிகுலந்தழைக்கவங்தோர்
விண்டுவைதியானஞ்செய்து வேகமாய்கொலுவில்வாரார்.

தர்மர் தரு.

இராகம்-பத்மாவதி-ரூபகதாளம்.

ராஜாதிராஜர்கள் ராஜர்பஞ்சவர்கள்
ராஜர்கள் கொலுவானார்.

(ராஜ)

மாசிலாரதன்
பேசரியமந்திரி
அங்கவங்ககலிங்க
பொங்கமுடனேவந்து

மணிமகுடம்மின்ன
பெருமையாய்சூழ்ந்திட (ரா)
ஐம்பத்தாறுதேசத்தோர்
போற்றிதுதித்தாட (ரா)

பாதகண்டந்தன்னே	பண்புடனோவே
அரசன்பாண்டுமகிழு	அன்பாயுதித்தபாவர் (ஏ)
குங்கிதேவியெற்ற	குங்குமைன்னார்வள்
சந்திரகுங்தழழுக்க	தரளியிலுதித்தவர் (ஏ)
பேசும்பீஷ்மாச்சாரி	பெரியோர்கள்வூர்த்திட
வாக்தேவன்நாமத்தை	வன்மையட்டன்றுதித்த (ஏ)
வேதங்களோதிடும்	வேதியர்வாற்றுத்த
திதில்லாபஞ்சவர்	திரளாகலைாதுவாறு (ஏ)
சென்னெற்செழித்தேரங்கும்	சிறப்பானைங்குருவாறு
பொன்னகத்தீஸரின்	புராற்பாதுப்போற்றுத்த (ஏ)

தம்மர்போற்றி விருத்தம்.

கண்மூன்றுடையயெங்கள் கர்த்தனேபோற்றி(போற்றி)
விண்ணவர்துயரகற்றும் விமலனேபோற்றி(போற்றி)
சண்முகன்தன்னையீன்ற சங்காபோற்றி(போற்றி)
கண்ணப்பர்கருளித்தந்த கர்த்தனே(போற்றி)போற்றி.

ஏமன் விருத்தம்.

வேதமோசநான்குமந்த விளம்பியசாஸ்திரமாதும்
போதவேபதினெண்புராணம் புகழுடன்மற்றுமின்து
தீதில்லாமகுடந்தாங்கி திரமுடன்விற்றிருக்கும்
நிதியில்மிகுந்தஅன்னை இன்பாதம்போற்றி(போற்றி).

அர்ச்சனன் விருத்தம்.

தந்தைக்குஙிகராய்வந்த சர்க்குண அண்ணேபோற்றி
எந்தனையாளவந்த இவிமைசோன்னேபோற்றி
பந்தங்களுற்றங்கல் பார்த்திபன்னின்றுன்போற்றி
சிந்தைவைத்தென்னையானும் சிறுவனுன்போற்றி(போற்றி).

நகுவன் விருத்தம்.

தந்தையரின்றிவாடுங் தம்பிமாரெங்களுக்கு
எந்தையைப்போலேவந்து எங்களையாண்டு அண்ணு
மந்தாராமனிடுலே மன்னேபாதந்தன்னில்
விந்தையாய்சொரிந்துயானும் வேண்டியேதுதித்திட்டேனே.

சகாதேவன் விருத்தம்.

தந்தைபோலென்னையாண்ட தயாபாபோற்றிபோற்றி
சிந்தையில்மிகுந்தவன்னை சிறுவனுடிகள்போற்றி
சந்திரகுங்குசோகாஉன் தரளினையாடிகள்போற்றி
கந்தங்கள்பரிமளிக்கும் காவலரானின்றுன்போற்றி.

தர்மர் விருத்தம்.

எந்தனுடன்பிறந்த யெழிளெனதம்பிழாசே
தங்கையாந்திருதாஷ்டிரர் தானிங்கேவருகிறாம்
விந்தையாய்சபையெஞ்சூம் வேடுக்கைசெய்துவைப்பிர
மந்தமாயிருக்கப்போரீர் மகாசபைதன்னிலேதான்.

வசனம்.

கேளும் தம்பிழார்களே மம்முடைய பெரிய தங்கையை திரு
தாட்டிர மகாராஜன் கொலுவுக்கு வருகிறாம் சபையை அலை
கரித்து வைப்பிர் தம்பிழார்களே.

தம்பிழார் வசனம்.

அப்படியே செய்கின்றேம் எங்கள்ஸ்ருவே.

திருதாட்டிரன் வருகிற விருத்தம்.

சந்திரகுலம்விளங்கி தானவதரித்தோனே
அந்தகன்திருதாட்டிரன் ஜூவரைக்கெடுக்கவேண்டி
சிந்தையில்கபடங்கொண்டு சீக்கிரமேழுஷ்திருந்து
சந்திரமைந்தரைத்தேடி சுருணமாய்கொலுவில்வாரான்.

திருதாஷ்டிரன் வருகிற தகு.

இராகம்-மோகனம், தாளம்-ஸ்ரூபகம்.

அஸ்தினுபுரியாண்ட	
சொஸ்தமாய்சபைதனில்	
அம்பிகைகர்ப்பத்தில்	
உம்பர்கள்மெச்சிட	
பிறக்குகுடனை	
திறமில்லாதநாறு	
காந்தாரிமகிழ்சேயன்	
வேந்தர்களிலாவரை	
சஞ்சயன்விதாறும்	
பஞ்சவரைவரை	
சங்திரானுத்திற்கிழேன் றி	
கந்தம்பரிமளிக்க	
பொங்காவணித்து	
மங்களமாய்துதித்து	

அரசன் திருதாட்டிரன்	
தேவன் றினைந்தகன் (அ)	
அடங்கியே தித்திட்டோன்	
உச்சிதமாய்வாரான் (அ)	
பிறங்கிட்டோ நுகைத்தில்	
நீர்களைப்பெற்றேன் (அ)	
காவலர்புகழ் தாயன்	
வேகமூடன்தேடி (அ)	
ஙன்னேடுவங்கிட	
பாரில்கபடஞ்சிசய (அ)	
தாரஸ்வியாண்ட்டோன்	
காவலன் கொலுவானுன் (அ)	
பொன்ன கந்திசூர	
மகாராஜன்கொலுவானுன் (அ)	

திருதாஷ்டிரன் போற்றி விருத்தம்.

அத்தியையுரித்தபெங்கள் ஆண்டவாபோற்றிபோற்றி
சத்தியைபாகம்வைத்த சதாசிவாபோற்றிபோற்றி
பத்தியிலுயர்க்கபெரியோர் பாதமேபோற்றிபோற்றி
இத்தம்வைத்தென்னீரும் சிருடங்கள்வீரபோற்றி.

பாண்டவர் பொது விருத்தம்.

என்னிடதந்தையேன் இணையடிபோற்றிபோற்றி
மன்னவாவுந்தன்பாதம் மைந்தர்கள்போற்றிபோற்றி
சின்னவரெங்களுக்கு சிங்கைபினெண்ணந்தன்னீவை
வன்மயில்லாமல்கீரும் வழுத்துவீரவழுத்துவீரே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணங் தந்தையே தங்கள் இவ்விடம் வந்தசெய்தியை
எங்களுக்கறிவிப்பீர் தந்தையே.

திருதாஷ்டிரன் விருத்தம்.

என்னிடமனதுக்கேற்ற எழில்பெரும்மைந்தாவாழி
தன்னிகரில்லாமன்ற தர்மபுத்திராவாழிவாழி
இன்னிலந்தன்னில்யானும் இயம்புவேன்செய்திதன்னை
பின்மயில்லாமல்நிங்கள் பிரியமாய்கேட்டிரப்பா.

வசனம்.

வாழிவாழி மைந்தர்களே நான் நினைந்து வந்ததையுரைப்பேன்
கேட்டிரப்பா மைந்தர்களே.

திருதாஷ்டிரன் தரு.

இராகம்-கல்யாணி தாளம்-ஆகி.

மனக்ஞுறையானேன் மர்மமறியாமல்
மனக்ஞுறையானேன்

(ம)

சபைதனிலுள்ளோரே சாற்றுவேன்குறைதன்னை
விபரமாய்கேட்டிரே வீரத்தில்மிகுந்தோரே

(ம)

கண்ணில்லாதபெண்ணை காவலனுக்கியே
பண்ணினுளேயெனக்கு பலவித உபசாரம்

(ம)

அன்பத்தாருதேச அரசர்களையெல்லாம்
வென்றுயெனைவணங்கி வேவுகாரன்போல்வின்றுன்

(ம)

என்னிடதம்பிபோல் எவ்வுலகில்காண்பேன்
மன்னவரேஷிங்கள் மனதின்துயர்தீர்ப்பீர்

(ம)

ஏன் ஸப்போல்பாவியை
தன்மந்தவராத
எந்தும்புகழ்வொண்ட
பொங்கமுடனமர்ந்த

யிவ்வுலகில்காணேன்
தம்பியையிழுந்தேனே (ம)
யெழிலானவாங்கூரில்
பொன்னகத்தீஸீரே (ம)

ஷ்மர் தரு.

இராகம்-கன்யாணி தாளம்-ஞபகம்.

எதுக்குத்துயரம் இப்போதடைந்தாய்ணி
எதுக்குத்துயரம்

(ஏ)

ஏந்துந்மைந்தனேசூல்வேன்
இந்தநாள்வரையிலும்

இம்மாணிலந்தன்னில்
இருந்தானேபாண்டுவும் (ஏ)

ஷுந்னவனுக்காக
என்னமோ அவன்காலம்

அப்பனேவருந்தாதே
ஏகனைவ்வுலகம் (ஏ)

போமழுமனங்கூண்டு
வரமும்வகையைத்தேடி

குழம்பாதேநீயிப்போ
வண்மையாயிருப்பாயே (ஏ)

ஷ்ரீமாதபானர்கள்
அருமையாவவர்களை

ஜவரிருக்கின்றுர்
ஆகரித்திடுவாயே (ஏ)

நாமானுக்குச்சில
வர்மயில்லாமலே

மர்மங்களுரைத்துநீ
வாழ்ந்திருப்பாய்பாலா (ஏ)

(ஏ)ன்னந்துயரத்தை
பொன்னகத்தீஸீர

யின்பமாய்கொள்ளாதே
போற்றித்திடுவாய் (ஏ)

ஷ்மர் சூல் விருத்தம்.

ஏந்தன்புதல்வனேதிருதாஷ்டிரா இயம்புவேன்கோயிப்போ
ஏந்தபாசங்கடந்து பாண்டுவும்மோசங்கண்டரன்
ஏந்தையின்வருத்தமென்வாஞ் சிறுவனேஒழுத்துநீயும்
ஏந்தையில்லாமலிப்போ நினிலந்தனிலிருப்பாய்.

பொது வசனம்.

போனாஞ் சபையோர்களே இவ்விதமாகப் புலம்பிய திருதாஷ்ட
ஏந்தபாஜினை பெரியோர்களெல்லாஞ் சில சியாயங்களால் தேற்
ஏந்தபாஜி பாண்டவர்களைப் பார்த்துச் சூல்லுகிறவிதங்காண்க.

திருதாஷ்டரன் விருத்தம்.

ஷ்ரீபனேதர்மபுத்ரா அழகுள்ளபாலாகோய்
ஷ்ரீபிலாஉன்தந்தைக்கு உரிமைகள்செய்யவேண்டும்
(ஏ)ப்பவேசென்றுகிங்கள் இனிமைசேர்காசிச்சேர்ந்து
ஷ்ரீபிலாகெங்கைதன்னில் சங்கப்பஞ்செய்குவிரே.

வசனம்

கேள்விப்பா புதல்வர்களே உங்கள் தந்தையாகிய பாண்டு மகாராஜன் சாபத்தினால் இறந்தவர் ஆவதால் நீங்கள் வாரனைவு தஞ்சென்று அவ்விடத்திலுள்ள கெங்கையில் பிதுர்கடலைக் கழித் தால் உங்கள் தந்தைக்கு நற்கடி கிடைக்குமானதால் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுவிர்கள் கைந்தர்களே.

தர்மர் விருத்தம்.

கருணையில்மிகுந்தஸ்யா கட்டளைப்படியேநாங்கள்
அருமைசேர்காசிச்சென்று அற்புதகெங்கைதன்னில்
பெருமையாயென்தந்தைக்கு பிதுர்கடன்நடத்திவாரோம்
கருத்துமகிழ்ந்துபிப்போ குடுகெனவிடையளிப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் என் தந்தையே தாங்கள் சொல்லியதுபோல் வாரனை வதத்தில் சென்று என் தந்தைக்குரிய கடலை நடத்தி வருகிறோம் சீக்கிரம் விடையளிப்பீர் தந்தையே.

திருதாஷ்டான் விருத்தம்.

பாதிர்புகழ்ப்படைத்த பாமலும்சன்வாழும்
வாரனைவதமேசென்று வஹைமயாயராததன்டை
பூரணமுடனேநீங்கள் புதல்வரே செய்துக்கொண்டு
திருடனங்கேநீங்கள் சேர்ந்துமேவாழ்விருப்பா.

வசனம்.

கேளும்ப்பா தர்மபுதரதிகளே நீங்கள் வாரனைவதஞ்ச சென்று அங்கினுபுரியில் செய்த இளவாசை அவ்விடத்தில் செய்துக்கொண்டு சிறப்பாக விருப்பீர்ப்பா புதல்வர்களே.

தர்மர் வசனம்.

அவ்விடமே செய்கிறோம் தந்தையே.

திருதாஷ்டான் புரோசனஞாக்குச் சொல் விருத்தம்.

புரோசனஞாக்கேளாய் புன்னியவாங்களான
அருமைசேர்பஞ்சவர்க்கு அடிமையாயிருந்துகொண்டு
அரசிடமுறைமைதன்னை அன்பாகவுரைத்துநீடிம்
குறைவதுவாராயலங்கே குணத்துடவிருப்பாயப்பா.

வசனம்.

கேளும்ப்பா புரோசனஞ்சிய மந்திரியே பஞ்சவாரவர்க்கும் அங்கின் முறைமைகளை விரித்துரைத்துக்கொண்டு ஒரு குறைவு மில் கூமல் வாரனைவதத்தில் அவர்களோடு கூடியிருப்பாயப்பா புரோசன.

புரோசனன் வசனம்.

அப்பழவே யிருக்கின்றேன் திருதாட்டா மகாராஜனே.

பொது வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே! தர்மாராஜன் திருதாட்டானிடத்தில் கிடைபெற்றக்கொண்டு தாயாகிய குந்தியோடு தம்பிமார் நால்வரும் புரோசனனும் பின்தடா தோனர், கிருபர், அஸ்வத்தாமர் பாட்டாகைய பிழ்மாச்சாரி விதுரமகாராஜன் முதலாளவரிடம் விடை பெற்றக்கொண்டு அரண்மனையைச்சிட்டு புறப்பட்டவுடன் துரியோதன மகாராஜன் தர்மாராஜனின்கண்டு புலம்புகிற விதங்காண்க.

துரியன் புலம்பல் தரு.

இராகம்-ஆடதாளம்.

அன்னுவே	அன்னுவே
மன்னுளையெனவிட்டு மன்னவாயேகலாமோ	அன்னுவே
அன்பிள்ளாததங்கையாய் அய்யய்யீயாயிருக்கின்றூர்	அன்னுவே
என்னயாவஞ்செய்து இப்புகியிலுதித்தென்	அன்னுவே
உங்கள்மேன்கை யுறுதியாய்க்கவத்தாலோயென்	தங்கைத்தானே
எங்களைவிட்டுநீர் யேகலாமோயிப்போ	அன்னுவே
அஸ்தினுபுரியையான் ஆளவுந்திரமாமோ	அன்னுவே
சொல்லமாய்ந்தாள்யான் தொன்டுசெய்யவேணுமே	அன்னுவே
பிறந்தநாள்முதலாக பிரிந்தமியேனேயான்	அன்னுவே
அறத்தில்மிகுங்கியென் அண்ணலேயென்செய்வேன்	அன்னுவே
மனுமுறைதாங்காமல் மானிலமான்டாலே	அன்னுவே
தனுமுறைகள்நிந்த தர்மாராஜனம்வாரேன்	அன்னுவே
வன்மயில்லாமலே வாங்குகில்வாழ்க்கின்ற	அன்னுவே
பொன்னதத்திசனே பொற்பதம்போற்றினேன்	நஸ்வரனே

தர்மர் கிருத்தர்.

நேசனேதுயரம்வேண்டாம் நோனதம்ஏயேகேள்
பாசமாயா னுமிப்போ பாண்டுவாந்தங்கைதக்காக
காசியரம்பதிக்குஞ்சென்று கர்மங்களைத்துகித்து
தேகமேநாங்களென்லாம் திரும்பியவருகின்றேமே.

வசனம்.

கேள்ப்பா தம்பி துரியோதன சீ விசனமடைய வேண்டாம்
ஈன் வரானுவதஞ்சென்று பிதுர்க்கடனைக்கழித்து வருகின்றேன்
நீ அதுவரையிலும் அஸ்தினுபுரத்தை அரசாண்டுக் கொண்டிருப்பா
யப்பா தம்பி துரியோதன.

துரியன் வசனம்.

அப்படியே செய்வேன் அண்ணுவே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே! துரியோதனன் தர்மாஜனுக்கு விடையளித்து பிறகு தான் ஜகுனி, கர்னன், துற்சாதனன் இவர்களே ஒரு போசனைசெய்து புரோசனைனைத் தனியாகவுமூத்து சொல்லுகிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் தரு.

இராகம் - உசேனி - தாளம் - ரூபகம்.

புரோசனைஞ்று
புரோசனைஞ்று

மு. இந்தசேதியை
மந்தமாகவே

வேணநாளாக
ஒன்றுமில்லாமல்
இன்றுதந்தேனே

பஞ்சவர்களை
மு. அரக்குமெழுகை
பெருக்கமாகயான்

மாளிகையொன்று
மன்னர்வந்து
சொன்னதுபோல்

பாண்டவர்மீது
மு. தொண்டுசெய்துகீ
மண்டலாதிபன்

பொன்னகத்தீசர்
மு. சென்றுவருவாயே
நன்றுய்பதித்திடு

புகலுவேனின்று
புகலுவேனின்று
நிந்தையில்லாமல்
மனதில்லவத்திரு அ-(4)

வேதனைப்பட்டாய்
நின்றுதயங்கினைய்
பொன்பொருளையும் அ-(4)
பக்தத்திடக்கெரல்ல
ஏஹரப்பதாகவே
சுருக்காய்கட்டுவேன் அ-(4)

மந்திரிகட்டுவேன்
நின்றவுடனேயான்
சுருக்காய்செய்திடு அ-(4)

பக்ஷமாய்நின்று
தண்டித்திட்டாலே
மறக்கமாட்டேனே அ-(4)

பொற்பதம்போற்றி
இன்றுதோழுனே
நாலுரைத்ததை அ-(4)

புரோசனன் சொல் விருத்தம்.

என்னிடகுறைகளைல்லாம் இன்றுடன் தீர்ந்தோமன்று சொன்னதுபோலேயானாஞ்சு சோர்வின்றிசெய்துவைப்பேன் மன்னவாயென்னைக்கிரும் மறந்திடப்போற்றிசொன்னேன் சென்றுமேவாரேன்யானும் சீக்கிரம் விடையளிப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் என் அரசனுகிய துரியோதன மகாராஜனே! நான் இதுவரையிலும் தரித்திரதிசையை யடைந்திருந்தேன் இன்று முதல்

பாரும்பான் பாக்யசாலி யானேதவால் தாங்கள் சொல்லியது
பால வாய்விதத்திலாகிலும் ஜவரைக் கொல்லுகிறேன் யெனக்கு
பால மாப்பிரீர் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியன் வசனம்.

நுபாத்யே சென்று வருவாய் என் தோழனுகைய புரோசனை.

விதுரன் விருத்தம்.

மாந்னவன் துரியன் செய்த மாய்க்கயை விதுரன்கண்டு
நாந்ன மோகுதுகள் தான் இங்ஙனம் நடந்ததென்று
மாந்னிடமனதில்யேக்கம் தானவர்மிரக்கங்கொண்டு
மாந்னிகரில்லா அந்த தர்மனுக்கறிவிப்பாரே.

பொது வசனம்.

பேரங்கு சபையோர்களே! துரியோதனன் புரோசனை தனி
நுபாத்யை நிறுத்து பேசியதை விதுரமகாராஜன் கண்டு சந்தேகம்
போல்ளா (ந) பாண்டவர்களைத் தனியாகவழைத்து சொல்லுகிறவிதங்
நாமானா.

விதுரன் சொல் தரு.

இராகம்-பத்மாவதி-அடதாளம்.

	பாரும்பாண்டவர்களா	கோருந்துரியன் செய்த
	பொடுமை யறிந்திர்களா	(பா)
	கீராசங்கள் செய்யவே	யோசனைசெய்துருன்
	பாசத்தை நிட்டவன்	பங்காளிகளென்று
IV.	நாநாளிலு	முங்கள்மனதினில்
	நிந்தைக்காரனை	நம்பப்போகிறீர் அ. (பா)
	நாந்துருலத்தைதான்	கெடுக்கவங்தோன்
	முந்தியேயோசனை	முடித்திருக்கின்றுனே
V.	நாந்துரிதமாக	வந்துமுடியுமோ
	மாந்தமாகவே	மறக்கப்போகிறீர் அ. (பா)
	புரோசனை நிடமவன்	புரிந்தானேஜாடைகள்
	ஶரசமாக அவனை	சரிப்படுத்திக்கொண்டான்
VI.	நாந்துரியாகவே	வந்தவன்தனை
	நாந்தகாலமுன்	சிந்தித்திடுவீர்கள் அ. (பா)
	நாந்தும்வேதகோஷ்டம்	மங்களமாய்முழுங்கி
	நாந்தும்வாங்கூரதனில்	தானமரங்தோராள
VII.	நாந்நகத்தி	யீசர்தாளினை
	நாந்நதமாக	உளத்தில்வைத்திடு அ. (பா)

விதுன் விருத்தம்.

எந்தன்மையாலும் போல்க்கொள்ளப்படுவதற்கு விதுன் விருத்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது போல்க்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்வரை போல்க்கொள்ளப்படுவதற்கு விதுன் விருத்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

வசனம்.

எனதன்புக்கிணைச்சுத் தமெந்தராகிய பாண்டவர்களே அரியோதனன் புரோசனைத் தனியாக அழைத்து ஏதேதோ சொல்லி பனுப்பியிருக்கிறார்கள் ஆனதால் புரோசனை பீப்பம் போகிறீர்கள் மோய்வாருங்களப்பட புதல்வர்களே.

தர்மர் வசனம்.

அப்படியே சென்று வருகிறோம் தங்கைதயே.

பாண்டவர்கள் வாரணைவதம் போகிற தடு.

இராகம்-பத்மா வகீ-ஆடதாளம்.

வருவீர் தம்பிமார்களே வாரணைவதஞ்செல்வேசம் வருவீர் தம்பிமார்களே.

குந்திபுரோசனன்
தங்கையையன தில்

கூட-தூடர்ந்திட
தானினைந் தூஉக்கொண்டு (வரு)

அங்கினூபும்-விட்டு
சொல்தமாகவிஸ்வ

அக்காகிதனைத்தேழி
கொருபலைநினைந்துநாம் (வரு)

காடுசடி-தான்டி
நாடுங்கெங்கைக்கூரயை

கடுமையாகநடந்து
நாமடைவோம்வாரீர் (வரு)

கோபுரதரிசனங்
பாபங்களையெல்லாம்

கொண்டோமானங்தமாய்
பரக்கவேஷட்டி-ஞோம் (வரு)

காளிசாதரைநாழுங்
ஆகையடு-னேதாம்

கண்டுவணங்கிறோம்
அமர்ந்திடுவோமிங்கு (வரு)

கன்மலிதிகளெல்லாங்
பொன்னத்திசூரா

கடுகெனசெய்திட-டோம்
போற்றியேவணங்கிறோம் (வரு)

தர்மர் சொல் விருத்தம்.

என்னிடதம்பியாரே யெழிலானதாலேகொய்
நன்னையகர்சிதன்னை நாடுயேவங்துசேர்ந்தோம்
முன்னோர்களெல்லாஞ்சேர்ந்து முக்கியமாகவின்ற
பொன்மயமாளிகதயில் புதுந்துமிருப்போமப்பார்

வசனம்

கேளுங் தம்பிமார்களே தாயே குந்திதேவி நாம் வாரலைபுரியை
வந்திடைந்தோம் இதில் நம்முடைய முன்னோர்களால் கட்டி
வைத்த பொன்மயமான மாளிகையில் நாம்கூகமாயிருந்து வாழ்வோ
பெப்பா தம்பிமார்களே.

தம்பிமார் வசனம்.

அவ்விதமே இவ்விடத்திலிருப்போம் எங்கள்கூண்டுவே.

பொது விருத்தம்.

அரியதோரைவர்தானு மங்கனமிருக்கும்போது
பெரியோர்கள்மன துக்கொவ்வா பேயனுந்துரியன்தானும்
துரிதமாயெழுங்கிருந்து துணைவர்கள்தங்களோடு
சிற்துபோசனைகள்செய்து சித்தமுங்களிப்பானப்போ.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையேர்களே பாண்டூரூஜன் புதல்வாகிய தர்ம
உற்றிருமுதல் ஜவகும் குந்தியம்மனும் வாரலைவதம்போய் சேர்ந்த
ஏஞ்சு துரியோதனனுளவன் ஜகுனி காரணன் தூர்ச்சாதன னிவர்க
நூரடு அர்க்குமாளிகைப்பட்ட போசனைசெய்து சிற்பியை யழைப்
புக்கிறவிதங்காண்க.

துரியன் வசனம்.

தாமதஞ்சுற்றுயில்லா தம்பிதூர்ச்சாதனுகேள்
எமாற்றஜுவர்தம்மை யென்னினேமானதாலே
நேமமாய்மைனதாலென்று சேர்க்கையாய்முடிக்கவேண்டும்
சீமானேசன்றுநியும் சிற்பியையழைத்துவாராய்.

வசனம்.

கேளாயப்பா தம்பி தூர்ச்சாதன நாமிப்பொழுது பஞ்சவர்
நூர்க் கொல்ல அர்க்கினுல் மாளிகையொன்று சிர்மிக்கவேண்டிய
நீசிக்கிரம் அழைத்துவருவாயப்பா தூர்ச்சாதன.

தூர்ச்சாதனன் வசனம்.

அப்படியே அழைத்து வருகின்றேன் அண்ணுவே.

சிற்பன் வருகிற விருத்தம்.

மதிகுளங்தனிலுதித்த மகாராளமழுத்தானென்று
மதித்திடுஞ்சிற்பதுக்கீ மனதரக்கற்றேன்தானும்
பதியினில்மிகுந்தங்கல் பார்ச்சபைதனைத்தேடி
மதியினில்மிகுந்தோனை மகாசிற்பிவருகின்றுவே.

சிற்பன் வருகிற தரு

இராகம்-மோகனம்-அடதாளம்.

சிற்பசாஸ்திரிவந்தார்

திறமையுடனிதோ

அற்புதமாளிகை

அரக்கிலகமங்கிட (சி)

எப்புவிதன்னிலும்

இனையெனக்கில்லையென்று

தப்பிலாவேதங்கள்

ஐந்துமேண்டென்று (சி)

பிரமகுலத்துதித்த

போறவானஞம்

மர்மமானவேதத்தை

மனதிலறிந்திட்டோன் (சி)

மேதினியிலானும்

வேந்தர்கைசெங்கோலும்

தீதில்லாமலென்னால்

திரமையாயறிவரே (சி)

பிரமகுலத்தில்வந்த

பேரறவானஞம்

மர்மமானவேதத்தை

மனதிலறிந்திட்டோன் (சி)

உக்குமென்னாலே

உற்றுஙிசைத்துப்பாரும்

கலங்காமலேபாருங்

கற்றபெரியோரே (சி)

பொன்னகத்திசைர

பொறுமையாய்வணங்கியே

மன்னனழூத்தை

மர்மமாககேட்க (சி)

சிற்பன் சொல் விருத்தம்.

விராடவிஸ்வருபமான விமலனேநின்றுள்போற்றி

அரியயன்காலைஞாத அண்ணவேநின்றுள்போற்றி

கரிதனையாண்டயெங்கள் கண்ணனேபோற்றிபோற்றி

பிரியமாய்என்னயீன்ற பிரமனேபோற்றிபோற்றி,

சிற்பன் துரியோதனஞுக்குச் சொல் விருத்தம்.

தன்னிகரொருவரில்லா நாஷ்டிகம்பெற்றமன்ன

மின்னியசங்கிருதத்தில் மேன்மையாயுதித்தாய்போற்றி

மன்னர்கள்மன்னாக மணிமுடிதரித்தாய்போற்றி

என்னையிங்கழூத்தசேதி யெழிதுடனியம்புவிரே.

வசனம்.

கேளும் மன்னர்க்கு மன்னாக விளங்குங் துரியோதன மகா
ராஜனே என்னை இங்கு அழூத்த சேதியை அறிவிப்பீர் மகா
ராஜனே.

துரியோதனன் தரு.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்.

சொல்லுவேனைக்கிசைந்த சுந்திரசிற்பியேகேளும்
வல்லமையாயிப்பொழுது வாரணவதந்தனிலே

(சொ)

அரக்குமெழுகதனுலே அன்பாகால்மாளிகையை
திரமுடனேசெய்யவேணும் தீரமுள்ளகணக்ஞேநீ (சொ)

உண்மையாகபெரியவர்கள் உறக்கமுடன்கட்டினதாய்
எண்ணவேணும்யாவர்களும் இந்தவிதஞ்செய்துவைப்பாய் ()

நல்லஅரக்கதனையே நாடி ஞாக்தெரியாமலே
கல்மரங்களால்முடியே கட்டுவாயேதிட்டமுடன் (சொ)

ஏகமாகசாமான்களை இப்பொழுதனுப்புகிறேன்
சோகமதடையாமலே சுகமுடனேகட்டுவாயே (சொ)

விஸ்தாரமானயிடத்தில் மெய்க்கும்படியாவர்களும்
பஸ்பமாகபெரிந்திடவே பதமுடனேசெய்துவைப்பாய் (சொ)

மூலையிலேசாவத்தி முன்னுதாகவைத்திடுவாய்
நாலுபுறமுமெரிய ஞாபகமாய்மருந்திருயும் (சொ)

மந்திரிபுரோசனனும் மகிழ்வாகவேதப்பிப்போக
தந்திரங்கள்செய்துவைப்பாய் தகுந்தபடியேகனகா (சொ)

பொன்மயமானயாளிகை புண்ணியனேசெய்துவைப்பாய்
பொன்னகத்தியீசர்தாளை போதவேதுதித்துயிப்போ (சொ)

துரியோதனன் விருத்தம்.

என்னிடமன துக்கேற்ற யெழில்பெருஞ்சிற்பியேகேள்
மன்னவரைவரைக்கொல்ல மாளிகையொன்றியற்றி
இன்னிலங்தன்னில்யாரும் இதையறியாமற்செய்து
என்னிடமுரைத்துபின்பு இன்பத்தையடைவாயப்பா.

வசனம்.

கேள்யப்பா சிற்பியே! யானுரைத்துபோல் நீ வாரனைவதஞ்ச
வின்று அரக்குமாளிகை சிற்மித்து பெரியோர்கள் நிற்மித்தா
வான்று ஜுவர்களை ஏமாற்றி புரோசனனை வைத்துக்கொண்டு தகுந்த
படியே முடித்து வருவாயப்பா சிற்பகனகனே.

சிற்பன் வசனம்.

அப்படியே போய் வருகின்றேன் கவாமி துரியோதன மகா
॥ ४७ ॥

பொது வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே! சிற்பியானவன் துரியோதனனிடத்
முக விடை பெற்றுக்கொண்டு வாரனைவதமடைந்து புரோசனனை
முனையாக வைத்துக்கொண்டு மாளிகை கட்டுகிறவிதங்காண்க.

சிற்பன் தகு.

இராகம்-உசேளி, தாளம்-ரூபகம்.

கட்டி னேணின்று மாளிகையொன்று
கட்டி னேணின்று மாளிகையொன்று

மு. சட்டமாகவே திட்டமூடனேயான்
மட்டுமிதமிலா மாளிகைதனை

அ (கட்டி)

மு. குங்கிலியமும் அழிஞ்சிலுஞ்சேர்த்து
எண்ணெமழுகுடன் பஞ்ச அரக்கினால்
திண்ணமாகவே கடைக்காலெழுப்பியே

அ (கட்டி)

மு. தென்னற்சாலை தேவலோகம்போல்
முத்துபவளமும் பச்சைநவமணி
வைத்திழைத்துமே வண்ணமயாகவே

அ (கட்டி)

மு. அக்கிளிபுரம் வத்திழையிட்டு
யக்குவமாய் வத்துபற்றிட
மிக்கமருந்தினை மொய்க்கதூவிடேன்

அ (கட்டி)

மு. புரோசனன் தப்ப மண்டபமொன்று
ஆடும்பிடமதி கீங்குரலினால்
இடும்பவனம்வரை சாங்கமூடனேயான்

அ (கட்டி)

மு. மண்டபந்தன்னில் மத்தியின்காலை
எட்டிஉதைத்தாலே பட்டுவிழுப்படி
தாட்டியாகவே தப்பிப்பேர்ப்படி

அ (கட்டி)

மு. பொன்னகத்தீஸர் பொற்பதம்போற்றி
இன்னிலந்தன்னில் சொன்னசொற்படி
நன்னயமாய் நாலுங்கட்டினேன்

அ (கட்டி)

பொது வசனம்

கேளும் சைப்போர்களே சிற்பனைவன் புரோசனாலேடு கட்டி
அரக்கினால் மாளிகைகட்டி முடித்து அஸ்தினுபுரம்வந்து துரியனைக்
கண்டு சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

சிற்பன் விருத்தம்.

அரவந்தெகாடி சீராதுன் அப்பனேண துரியாகேளாய்
ஏதுக்கிளிருங்மாவிகாதாராய் அங்காட்டு சூமத்துவி சீடன்
விருத்தி அங்காட்டுவி கீங்குருபுரி அங்கா
விருத்திப்புரி வெங்காட்டு, கீங்குருபுரி வெங்காட்டு.

வசனம்.

கேளும் அவக்கொடிப்படத்த துரியோதன மகாராஜனே
கிருஷ்ணத்துபோல் வாரணைவதத்தில் அரக்கினால் மாளிகைகட்டி
கிட்டேன் எனக்கு மிட்டயனிப்பிர் துரியோதன மகாராஜனே.

துரியன் வசனம்.

அப்படியே போய்வாருஞ் சிற்பசால்திரியே.

விதூர் விருத்தம்.

கனகனெசால்லக்கோய் காரியமொன்றுமன்ற
விறயமாய்கேட்கநீயும் வேகமாய்வருவாயப்பா
மனதினிற்கப்படங்கொண்டு வாரணைவதத்தின்நீயும்
கனமுடன்செய்ததென் காரியமுறையிசய்வாயே.

வசனம்.

கேளும்பா கனகனே நீவாரணைவதத்தின் நடத்திய செய்தியை
வியாமாய் சொல்லுவாயப்பா கனகனே.

சிற்பன் சொல் விருத்தம்.

இத்சேதிசால்லாவிட்டா விழியுக்கானா வோம்நாழும்
விதாரும்நம்மையிப்போ விறயமாய்கேட்டார்மேஹும்
மதிருவர்தன்னின்வந்த மகாராஜர்ஜிவர்தா ஒம்
அதிர்ந்தலோகனாச்சே அவரைநாம்பிக்குக்காரா.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே இந்தசேதியை திதாராஜனிடம்
சொல்லாவிட்டால் பின்னால் நமக்கு கெடுதிசேரிடும் இதுவுமன்றி
பஞ்சவர்களே மிகவும் சுல்லவர்கள் அவரை நாம் கெடுக்கப்
யோகாது ஆனதால் விதாராஜரிடம் நடந்த செய்தியை உரைத்திடு
வோம் சபையோர்களே.

சிற்பன் சொல் விருத்தம்.

ஏன்னையே உண்மைதன்னை எழிலுடன்கேட்டமன்று
அன்பான்பாண்டவாளை அரக்குமாளிகையிற்கிளால்
மன்னாலுக் துரியராஜன் மகிழ்வுடன்சொன்னதாலே
அன்னையீறன்னிடையான் அரக்குமாளிகையைத்திட்டேனே.

வசனம்.

கேளும் விதாராஜனே துரியோதன மகாராஜன் ஜவர்
கமிக் கொல்ல அரக்குமாளிகை கட்டும்படி சொன்னதால் அதைப்
போல் நான் கட்டிமுடித்தேன் விதாராஜனே.

பொது வசனம்

கேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாக சிற்பலுறைத்தவுடன் இதுரமகாராஜன் மனது அடித்து புலம்புகின்ற விதங்காண்க.

விதுரன் தரு.

இராகம்-புலம்பல்-அடதாளம்.

ஐயையோயென்செய்வே னனியாயஞ்செய்தானே
மெய்யெல்லாம்நடுங்குதே மேனிதுடிக்குதே

பாகிகுலைசெய்ய பதறியேவிட்டானே
ஆகிதுடிக்குதே அய்யனேயென்செய்வேன்

சந்திரகுலத்தையிப்போ தானழிக்கப்பிறந்தான்
நிந்தனைகாரானும் நேர்ந்தானேகுலத்திற்கு

பஞ்சவர்களைவரும் பரமசா துக்களாச்சே
அஞ்சாமலேகொல்ல அவனினைந்திட்டானே

பிதாவைபரிகொடுத்து பேதபோலிருப்பாரை
வேதனைசெய்திட விரும்பிடுனேயவன்

அப்பாகனகனே ஐவர்களையிப்போ
எப்படியாகிலும் இளிப்பிழூக்கச்செய்வாய்

அன்றிருந்தபாண்டு அவர்ஸ்ததந்தையே
இன்றுகொர்த்திட்டால் இளிதங்கத்தீதானே
வன்மயில்லரமலே வாங்கூதில்வாழும்
பொன்னகத்தீசே புகழ்பெறச்செய்வி.

கிதுரன் விருத்தம்.

கருணையில்மிகுந்தசிற்ப கனகனேசொல்லக்கேளாய்
அறிவினுல்மிகுந்தநங்லை ஐவரைக்கார்த்தாயானுல்
பெருமைகளுனக்குமுண்டு போரிவாளனேகேன்
அருமையாய்கார்ப்பாய்ப்பா அன்பானசிற்பசாஸ்திரி.

வசனம்.

கேளும்ப்பா கனகனே பஞ்சவரைவரும் நல்ல புத்தியை
யுடையவராகையால் எப்படியாகிலும் அவர்களைக் கார்த்தால்
உனக்கு பெருமையுங் கீர்த்தியமுண்டாகுமப்பா கனகனே.

சிற்பன் விருத்தம்.

அப்பனேசொல்லவெனுன்று அஞ்சவேண்டாமிப்போ
தப்பிதபுரோசனன்தான் தப்பியேபோவதற்கு
ஒப்பிளாதங்கிரந்தான் ஒன்றதில்வைத்தேன்கண்டாய்
தப்பிளாமீமனுக்கு தந்திரமுரப்பேன்கண்டாய்.

அரக்குமாளிகை நாடகம்

வசனம்.

கேளும் என்னரசாலைய விதுரமகாராஜனே ஸீர் அஞ்சவேண்
புரோசனன் தப்பிப் போவதற்காய் ஐங்குகாலில் ஒரு
மண்டபங்கட்டி நடுக்காலின்கீழ் இடும்பவனம் வரையில் சரங்கம்
வைத்திருக்கின்றேன் அதை பிமனுக்குத் தெரிவித்தால் பாண்ட-
வர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளுவார் விதுரமகாராஜனே.

விதுரன் விருத்தம்.

இவ்விதஞ்சொன்னபோது யேங்கியேவிதுராஜன்
ஒவ்வியேமனதில்மிக்க உயர்வுள்ளாலோதாஷங்கொண்டு
எவ்விதமாகிலும்நீ எளியபாண்டவரைக்கார்த்தால்
இவ்வுலகதனில்மிக்க இன்பத்தையடைவாய்ப்பா.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சப்பயோர்களே இவ்விதமாக சிற்பன் சொன்ன
யுடன் விதுரமகாராஜன் மனதில் சந்தோஷங்கொண்டு ஜில் வெளு
மாதிகளைத் தந்து சிற்பியை யனுப்பியிட்டு தான் அரண்மனைக்கு
போன்றெல்லாம் புரோசனன் தர்மராஜனிடம் சொல்லு
கிறவிதங்காண்க.

புரோசனன் விருத்தம்.

அரசரேசொல்லக்கோராய் அதிசயமாகவுங்கள்
பெரியோர்கள்சொல்லினாலே பிரியமாய்மனையிர்மித்தேன்
சிறப்பாக அதிலேநிரும் சீருடன்வந்திருந்து
நாடுபாநன்றுயிர்நீர் நடத்துவிர்ராசதன்னை.

வசனம்.

கேளும் என்னரசாலைய பாண்டவர்களே உங்கள் பெரிய
தங்கையும் மற்றமுள்ள பெரியோர்களும் உங்களுக்காக ஓர் மாளி
காட்ச் சொன்னதால் அதுபோல் நான்செய்தேன் நீங்களது
ஏழாங்கு அரசு நடத்துவிர்பாண்டவர்களே.

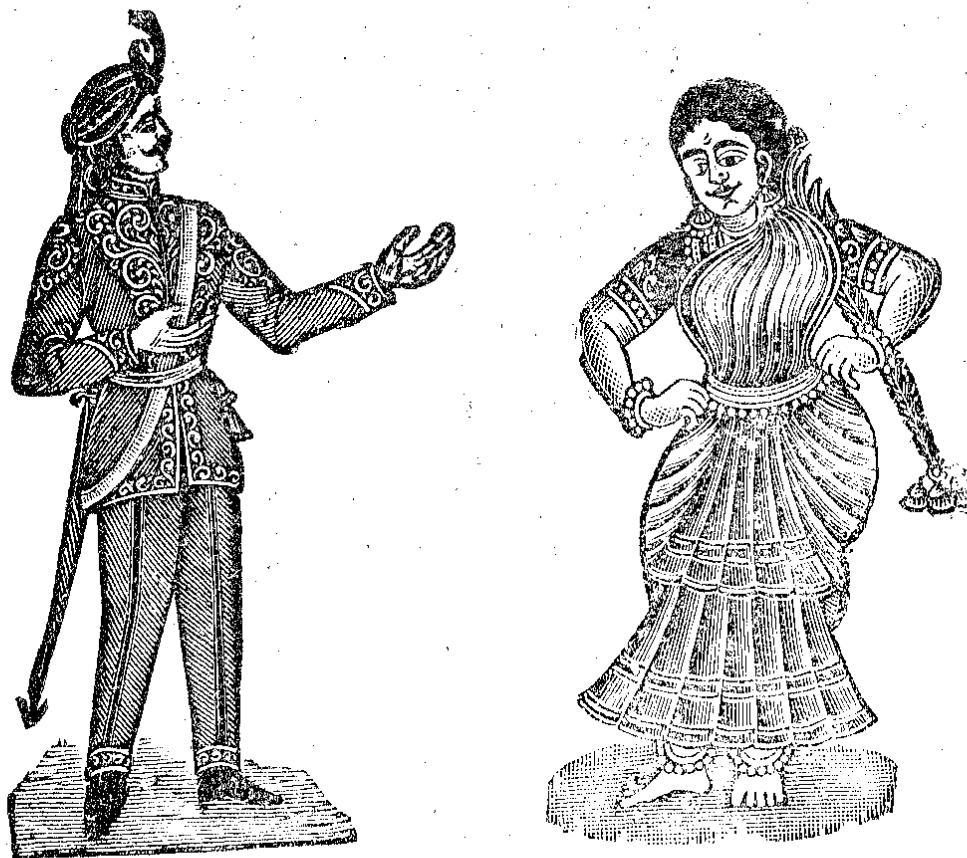
தர்மர் விருத்தம்.

ஊன்னிடமந்திரியான யெழில்புரோசனனேகோராய்
ஊன்னிடவார்த்தையாலே உள்மதுமகிழ்தேன்யானும்
பன்னியனுள்ளெந்த பார்புகழும்போரெல்லாம்
இன்கைநக்கேநன்னுளென்று இயம்பினார்செல்லுவோமே.

வசனம்.

கேளும் யென்மனதுக்கிணைசுந்த மந்திரியாலை புரோசனாரே
(கேளும் யென்மனதுக்கிணைசுந்த மந்திரியாலை) நேமித்
(நேமித்தியர்களெல்லாம் இன்றைக்கே நன்றையென்று நேமித்

திருப்பதால் நம்முடைய பெரியோரால் முடிந்த மாளிகையில் இப்பொழுதே கிரகப்பிரவேசஞ் செய்வோம் வாரும் தம்பிமார்களே மந்திரி புரோசனனே எங்களன்பாகிய அன்னையே.

பாண்டவர்கள் மாளிகைக்குப்போகும் தரு.

இராகம்-கரகப்பிரிப் ரூபகம்.

வருவீர் தம்பிமார்களே வண்ணமயாய்மாளிகைக்கு
வருவீர் தம்பிமார்களே

பெருமையாகசென்ற
அருமையானதாயே

பேருவகையாள்வோம்
அன்பாகவருகுவாய் (வரு)

ஸ்நானஜூபதபம்
மானதழுஜூகள்

சீராகவேழுமுடித்து
மகிழ்வாகசெய்துநாம் (வரு)

காசிநாதராநாமும்
பாசமுடனேநாம்

கண்டுதரிசித்து
பண்பாகசெல்லுவோம் (வரு)

என்ன அழகாக
பன்னகசயனே ஜூம்

இசைந்ததுமாளிகை
பார்க்கவரிதாக (வரு)

நன்னயமாகவே
பொன்னகத்திசைய

நாமுமிதிலிருப்போம்
போற்றிதுதித்துநாம் (வரு)

தர்மர் விருத்தம்

என்னிடதம்பிமாரே யியலானதாயேகேளாய்
மன்னராம்பெரியோராலே மகிழ்ந்துமேகட்டிலவத்த
நன்னிலமாளிகையில் நாழுமேவந்துசேர்ந்தோம்
மன்மமில்லாமலிதில் வாழ்ந்துமேயிருப்போமப்பா.

வசனம்.

கேளும் தம்பிமார்களே! நம்முடைய பெரியோரால் சிரமிக்கப் பட்ட மாளிகையில் நாம் என்னெழுருந்து அரசு நடத்திக் கொண்டிருப்போமப்பா தம்பிமார்களே.

தம்பிமர் வசனம்.

அவ்விதமே இங்கிருப்போம் அன்றைவே.

புரோசனன் பொது விருத்தம்.

யாதொன்றுமறியானுவர் இன்பமாளிகையைக்கண்டு
தீதுயில்லாமல்தான் சிறப்பாகச்சேர்ந்தபின்பு
பாதகளுண அந்த பகையுனபுரோசனன்தான்
துதுவரிடத்தில்சொல்லி துரியனுக்கறிவித்தானே.

பொது வசனம்.

கேளும் சுபையோர்களே! கள்ளமொன்று மறியாத பஞ்சவர் கள் அரக்குமாளிகையில் வந்துசேர்ந்தவுடன் புரோசனன் துதுவரால் துரியோதனனுக் கறிவித்தான். அச்சேதியைக்கேட்ட துரி

யோதனன் மிகவுஞ் சந்தோஷமடைந்து சிற்பியாகிய கணகன் மாம் கையெழுனிக்கான் துற்சாதனன் இவர்களேருரைக்கிற விதங்காண்க.

துரியோதனன் விருத்தம்.

என்னிடதோழமாரே பின்னமுஞ்சிற்பி கேளாய்
மன்னவரைவர்தானும் மாளிகைவந்திட்டாராம்
அன்னவர்தன்னைக்கொல்ல அக்கினிமூட்டுதற்கு
பின்னமில்லாமலோர்நாள் பிரியமாயெடுத்துரைப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் என் ஆப்தாகிய தோழர்களே பஞ்சவர் ஜூவர்களும் அரக்குமாளிகையில் வந்தடைந்தார்களாம் அவ்வைவரைக்கொல்லுதற்கு அக்கினிமூட்ட ஓர் நாளை நியமிப்பீர் தோழர்களே.

ஜகுனி சொல் விருத்தம்.

அப்பனேசொல்வேங்கேளாய் ஜூவரைக்கொல்லுதற்கு
ஒப்பிலாகிருஷ்ணபசும் உயர்வுளபிரவுதன்னில்
தப்பியேபோகாமல்தான் தழுவதைக்காட்டிவிட்டால்
செப்பியஜுவர்தானுஞ் சீவிளையாழிப்பாரப்பா.

வசனம்

கேளாயப்பா துரியோதன மகாராஜனே பாண்டவர்களைக் கொல்வதற்கு கண்ணன் உதித்த இரவே தகுமானதால் அவ்விரவில் தீ மூட்டச் சொல்லுவாயப்பா துரியோதன மகாராஜனே.

கர்ணன் சொல் விருத்தம்.

மாமஞ்சுரைத்தவார்த்தை மனதிற்குபிசைவதாகும்
தாமதஞ்செய்யாமலிப்போ தம்பினிதுரியாகேளாய்
சாமர்த்தியதூதர்பாலீசு சுடுதியிலுரைத்தனுப்பி
நேமனப்படியேயிப்போ நிகழ்த்துவாய்நிகழ்த்துவாயே

வசனம்.

கேளாயப்பா துரியோதன நம்முடைய சகுனிமாமா உரைத்தைப்போல் உடனே புரோசனனுக்கு துதுவரால் அறிவிப்பாயப்பா துரியோதன.

துர்ச்சாதனன் விருத்தம்.

அண்ணுவேசொல்லக்கேளாய் அன்புள்ளசெய்திதன்னை
மண்ணுறும்பாண்டவாளை மாய்க்கவேசெய்வதற்கு
கண்ணனுமுதித்தானே கருத்திற்குபிசைந்ததாலே
எண்ணுமல்நிருமிப்போ யெழுவுடன்முடிப்பீர்ண்ண.

வசனம்.

கேளும் அண்ணுவே பஞ்சவரைக் கொல்வதற்கு கிருஷ்ண
நூபர்தி இரவே நல்ல நாளானதால் வேறு யோசனை செய்யாமல்
உனே முடிப்பிரண்ணுவே.

பொது விருத்தம்.

ஆவிக்குலரிமயான ஆப்தர்களுரைத்தபோது
பூவினையாருமன்னன் புரோசனன்தனக்குரைத்து
தாவியேயிவனுமிங்கே தங்கியேயிருக்கும்போது
பாவியாம்புரோசனன்தன் பார்த்திருந்தானோகாலம்.

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே ஜகுனி முதலாகிய தோழர்களுரைத்
றதைக் கேட்ட துரியோதனன் ஆனந்தமடைந்து உடனே நாதுவ
பிடத்தி வூரைத்தனுப்பினேன் அதைக்கேட்ட புரோசனனுனவன்
ருறித்த நாளை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிற்பியின் விருத்தம்.

சிந்தையில்வினைத்ததெல்லாஞ் சிற்பனுமறிந்துபின்பு
விந்தையிலதென்றுயெண்ணி வேகமாய்காசிச்சென்று
விந்தமாங்கிரிக்கிழுத்த வீமனைக்கண்டுரைப்பான்
எந்தையேவார்த்தையொன்று யியம்புவேன்கேட்பிரையா.

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாக யிவர்கள் யோசனை
செய்ததை சிற்பியறிந்து வரானுவதஞ்சென்று பிமேசனைக் கண்டு
சொல்லுகிற விதங்காண்க.

சிற்பன் சொல் தரு.

இராகம்-கண்டா-ஆதிதாளம்

எந்தனிடதுரையே யியம்புவேனுந்தனுக்கு
சிந்தைவைத்திப்போது சீர்பெறக்கேட்பிரே (ஏ)

இந்தமாளிகையது
நிந்தைக்காரன்துரியன்

பிப்போதுங்களைக்கொல்ல
நினைந்துமேகட்டினுனே (ஏ)

அரவக்கொடிபடைத்த
அரக்கினுல்மாளிகை
கிருஷ்ணபக்ஷமிரவில்
புரோசனனிடமவன்

அண்ணல்துரியராஜன்
ஜவர்க்காய்கட்டினுனே (ஏ)
கெடுத்தழைலுட்ட
புகன்றிருக்கின்றுளையா (ஏ)

உங்தன்சிறியதங்கை	உண்மைவிதுரவர்
ஏந்தனிடமேசொல்லி	ஏகவிட்டாரையா (ஏ)
ஐங்குதாவும்மண்டபம்	அங்கேயிருக்கின்றது
தொங்தமில்லாமனோர்கால்	சும்மாயிருக்கின்றது (ஏ)
நடுக்காலிதன்னிலே	நல்லசுரங்கமுண்டு
சடுதியிலைவர்நீங்கள்	தப்பிப்போகலாமே (ஏ)
அன்பானபீமசே	அமைப்பாய்மனதிலிதை
பொன்னகத்தீசரின்	பொற்பாதம்மறவாமல் (ஏ)

பிமன் விருத்தம்.

ஓப்பிலாயெங்களுக்கு உயர்தங்கைபோலுரைத்த
தப்பிலாசிற்பியேயான் தடையின்ற அறிந்துக்கொண்டேன்
செப்பியவிதுருக்கு சேதிநிசொல்வாயப்பா
ஓப்பிலாமுத்துமாலை உனக்கிதோதங்தேன்யானும்.

வசனம்.

எங்களுக்கு தங்கைபோல் வந்துரைத்த சிற்பியே கேட்பா
யப்பா! துரியேதனன் செய்த மோசங்களையும் நாங்கள் தப்பித்துக்
கொள்ளவேண்டிய தந்திரங்களையும் உம்மால் நான் அறிந்துக்கொண்டேன்
இதோ உனக்கு நான் முத்துமாலையைத்தங்தேன் இதைப்
பெற்றுக்கொண்டு இவ்விடத்தில் நடந்ததை எங்கள் சிறிப் தங்கைக்
கறிவித்து உன்னில்லஞ்சேருவாயப்பா சிற்பனே.

சிற்பன் வசனம்.

அப்படியே செய்கின்றேன் பிமசேன மகாராஜனே.

சிற்பன் விதுரரிடஞ்சொல் விருத்தம்.

விதுரேசொல்லக்கேளும் வேகமாய்ச்சென்றுயானும்
மதகரிப்பீமன் தன்னை மன்னனேகண்டுயிப்போ
விதமெலாமுரைத்தேனியா விசனத்தையகற்றுவீர்சீர்
பதமதைபணிந்துயானும் பார்த்தீபாசென்றுவாரேன்.

வசனம்.

கேளும் விதுர மகாராஜனே! தாங்கள் சொல்லியதுபோல் பிம
சேன மகாராஜனைக்கண்டு சங்கநியை யறிவித்துவிட்டேன் ஸீர் விச
னத்தையகற்றும் யான் சென்று வருகிறேன் விதுரமகாராஜனே.

பொது விருத்தம்.

சிற்பியுரைத்துவிட்டு சீக்கிரஞ்சென்றுபின்பு
மர்புயவீரனை மதகரிப்பீமன் தானும்

வருவண்ண ஆதித்தாளை கருதியேயிருக்கும்போது
கருதியதினைத்தைப்பீமன் கண் ஊற்றுன்கண் ஊற்றுனே.

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே! இவ்விதமாக சிற்பனுரைத்துச் சொன்றபிறகு மீசேனானவன் குறித்தாளை எதிர்பார்த்திருக்க அஸ்தினுபுரியில் கிருஷ்ணஜயந்தி அன்றையதினம் காட்டிலுள்ள வேடர்கள் தேனை எடுத்துக்கொண்டு துரியோதன மகாராஜனிடம் வருகிறவிதங்காண்க.

வேடர்கள் வருகிற விருத்தம்.

வாரணூபுரியிலங்கே வருந்தியேபீமன்னிற்க
காரணமாகவேடர் காட்டினைவிட்டுவிட்டு
நாரணன்செயலாவந்த நற்குருதேசந்தன்னை
ஞாரணமாகக்காண புகழ்ந்துமேசபையில்வாரார்.

வேடர்கள் வருகிற தரு.

இராகம்-காடி, ஆதிதாளம்.

வேடர்நாங்களே
காட்டினிற்றிரிந்து
மேட்டிமையாகவே
கண்டமிருகங்கள்
தண்டினால்மோதியே
தேனதைக்கொண்டுமே
ஈனமில்லாமலே
அஸ்தினுபுரத்தை
சொல்தமாய்வந்தோமே
மன்னைக்கண்டுமே
இன்னதைச்சொல்லி
பொன்னகத்தீஸர்
மன்னைக்கண்டு

வனவேடர்நாங்களே
வேட்டைகளாடுவோம்
ழுட்டுவோமஸ்திரம் (வே)
துண்டந்துண்டமாக
கண்டனஞ்செய்திடும் (வே)
மானிலந்தன்னிலே
இன்பமாய்விற்றிடும் (வே)
அஸ்புடன்தேடியே
சுந்திரவீதியில் (வே)
வன்மமில்லாமலே
இன்பமுறுவோமே (வே)
பொற்கழல்போற்றியே
மகிழ்ந்துரைப்போமே (வே)

வேடர்கள் விருத்தம்.

அஸ்தினுபுரியையாளும் அண்ணலேசொல்லக்கோய்
விள்தாரமானகாட்டில் விளைந்திடும்மதுவயாங்கள்
அஸ்திகள்மிகவேபட்டு காதலாய்கொண்டுவந்தோம்
சொல்தமாய்ப்பொருளைத்தந்து சுருக்கினிற்கொள்விரயா.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி குருகுல சிகாமணியே! நாங்கள் தேன் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் அதைவிலைக்குபெற்றுக்கொள்வீர்சுவாமி.

துரியோதனன் வசனம்.

அப்படியே பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் சற்று நிற்பீர் வேடர்களே.

துரியன் விருத்தம்.

அண்டியேஜுவர்தன்னை அழித்திடச்சுதெதற்கு
கண்டதோர்வேடராலே கடும்பிஷந்தன்னையுட்டி.
துண்டங்களைவர்தம்மை சுருக்கினிம்மடியச்செய்து
மண்டலந்தன்னில்யாலும் மகிழ்ச்சியாயிருப்பேந்தானே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே பாண்டவர்களைக்கொல்ல பலவித
யோசனை செய்வதையிட இவ்வேடர்களால் தேனில் விஷத்தைக்
கலந்து ஐவர்களுக்கும் புகட்டி கொல்லசெய்வோம் சபையோர்
களே.

துரியன் வேடரிடம் சொல் விருத்தம்.

வேடரேநிங்களிப்போ வேகமாய்க்காசிச்சென்று
தேடரும்பிஷத்தையிந்த தேனுடன் கலந்துஜுவர்
நாடரச்செய்வீராகில் நான் வெகுபொருளைத்தாரேன்
ஈடேறுவீர்நிங்கள் இதைப்பிற்றரியப்போருர்.

வசனம்.

கேளும் வேடர்களே நீங்கள் காசிக்குச்சென்று கொடிய
விஷத்தை தேனுடன் கலந்து வெகு தங்கிரமாக ஜுவரையும் உண்ணச்
செய்து அவ்வைவரையுங்கொன்று வருவீராகில் உங்களுக்கு வேண்டிய
திரவியங் தருகிறேன் இது விஷயத்தை பிற்றரியாமல் வெகு
ஜாக்கிரதையாக முடித்துக்கொண்டு வருவீர் வேடர்களே.

வேடர் சொல் விருத்தம்.

இன்னிலங்தன்னில்நாங்கள் இன்றுடன்சுகமடைந்தோம்
மன்னராமைவர்தன்னை மடிந்திடச்செய்யவேநீர்
சொன்னதுபோலேநாங்கள் சுருக்கினிற்செய்துவாரோம்
இன்னகாலிட்டுபோக இன்பமாய்விடையளிப்பீர்.

வசனம்.

கேளுங் துமியோதன மகாராஜனே தாங்கள் சொல்லியது
போல் வாரணைபுரிக்குச்சென்று ஜவர்களை நஞ்சானல் மடியச்செய்கு
றேம் எங்களுக்கு விடையளிப்பீர் மகாராஜனே.

துரியன் வசனம்.

அப்படியே போய்வருவீரப்பா வேடர்களே.

வாரணைபுரியில் வாழுங்குடிகள் வருகிற விருத்தம்.

இப்படியாகவேடர் இங்கவர்வருகும்போது
ஒப்புதற்கிரிதாமந்த உயர்வுள்காசிமாந்தர்
செப்பவேமிருக்கும்சை சேர்ந்து மேகுடிகளெல்லாம்
கப்பியசபையங்குடி காதலாய்வருகின்றாரே.

குடிகள் வரும் தரு.

இராகம்-காடி, தாளம்-ஆதி.

குடிகள்நாங்களே குவலயமுழுங்

குடிகள் நாங்களே.

(கு)

பயிர்களையலாம்
வயிரெறியவே
மழுகளின்றியே
அழுதோமின்னளாய்
இப்போபாழிந்தது
தப்பிதமின்றியே
அத்தனையுமிப்போ
இத்தரையையாளு
பொன்னகத்திலா
இன்னகர்தன்னிலே

பாழுமிருகங்கள்
வைத்ததேயிப்போது (கு)
மானிலங்தன்னில்
அய்யன்செயலால் (கு)
இன்புராங்கள்
தரையில்விரைத்திட்ட (கு)
அய்யோ அழிந்ததே
இராஜனிடஞ்சொல்வோம் (கு)
போற்றினேழுந்தனை
இன்பமாய்வாழ்ந்திடும் (கு)

குடிகள் சொல் விருத்தம்.

மன்னனேஉந்தன்பாதம் மலரடிகுடிகள்போற்றி
இன்னிலமிருகத்தாலே இன்பமாய்நாங்களிட்ட
சென்னெலாபயிர்களெல்லாம் சின்னமாய்விட்டதையா
உன்னியதுயரைநிரும் உத்தமாநிக்குவிடுமே.

வசனம்.

போற்றபோற்றி மகாராஜனே நாங்களிட்ட பயிர்களையல்
லாம் மிருகங்கள் நாசஞ்செய்வதால் தாங்கள் தயவுசெய்து எங்கள்
துயரத்தை கீக்குவிர் மகாராஜனே.

தருமர் குடிகளுக்குச் சொல் விருத்தம்.

குடிகளேவங்களுக்கு குறைகளைச் செய்த அந்த
கெடுதியாம்மிருகந்தன்னை கெடுத்திடுவேண்டியானும்
படிமிசைநிங்களிப்போ பதறியேகதறவேண்டாம்
கடுகெனவனத்திற்செல்வேன் கருத்ததுமகிழ்ந்தசெல்வீர்.

வசனம்.

கேளுமப்பா குடிகளே! நீங்கள் வருந்தவேண்டாம் நாங்களிப்
பொழுதே சென்று காட்டிலுள்ள மிருகங்களை தூத்தி விடுகின்
ரேம் நீங்கள் விருப்பிடம் யேகுவீர்களப்பா குடிகளே.

குடிகள் வசனம்.

அப்படியே செல்லுகிறேம் மகாராஜனே.

தர்மர் சொல் விருத்தம்.

என்னிடதம்பிமாரே எழிலானமிருகத்தாலே
துன்பங்கள்குடிகள்பட்டு துயருடனுரைத்ததாலே
இன்னகர்வனத்தில்நாமும் ஏவலருடனேயேகி
சொன்னதோர்மிருகந்தன்னை சுருக்கினிற்கொல்வோம்வாரீர்.

வசனம்.

கேளுங் தம்பிமார்களே! நம்முடையகுடிகள் மிருகத்தின் உபத்
திரவக்தால் துயரமடைந்தார்கள் ஆனதால் நாம் வேடவில்லிய
ரூடனே வனத்தில்சென்று வேட்டையாடி மிருகங்களை அகஞ்
செய்வோம் வாரீர் தம்பிமார்களே.

தம்பிமார் வசனம்.

தங்கள் சொல்லிய ஏரகாரம் வனவேட்டையாட செல்லு
வோம் வாரும் அண்ணுவே.

பொது விருத்தம்.

இவ்விதமாகஜவர் இணைவோவேட்ரோம்
செவ்வியகாத்தில்வில்லும் சேர்ந்ததோர்வாரும்வேலும்
ஈவ்விடுஞ்சணங்களேடும் காதலாய்வேட்டையாட
அவ்விடம்விட்டகன்று அடர்வனங்கண்டிட்டாரே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே! இவ்விதமாக ஜவர்களும் வேட்டை
யாடவேண்டி வில்லும் வாரும் கரத்திலேங்கிக்கொண்டு வேடர்க
ரும் நாய்களும் பின்துடர்ந்துவரச் சகல ஏவலாளிகளுடனே நக
ரத்தைவிட்டு வனமடைந்து வேட்டையாடுகின்ற விதங்காண்க.

தம்பிமார் பொது விருத்தம்.

தினகரனுளியைப்போலே திகழ்முடிபுனைந்தவண்ண
மனதில்கினைந்தவரறு மானினமுலாவுமிந்த
வனத்தினில்வந்துவிட்டோம் வருத்திடும்மிருகந்தன்னை
இனத்துடன்கொல்வோமிப்போ யாவரும்வில்லெடுப்பீர்.

வசனம்.

கேளும் எங்களண்ணுவே! நாம் நினைத்தவரறு வனத்தில் வந்
தடைந்தோம் இவ்விடத்திலுள்ள மிருகங்களையெல்லாம் கொல்ல
வேண்டியதால் வில்கை யெடுத்துக்கொண்டு வேட்டை யாடுவோம்
வாரும் எங்களண்ணுவே.

தர்மர் வசனம்.

அப்படியே செய்வோமப்பா தம்பிமார்களே.

பாண்டவர்கள் வேட்டையாடுகிற தரு.

இராகம்-பியாகு, ஆதிதாளம்.

வேட்டையாடுவோம் வேகமாகநாம்
வேட்டையாடுவோம்

காட்டினில்வாழுங்
மேட்டிமையான

காடகழுதல்
மிருகங்களெல்லாம் (வே)

ஒடுத்தோபார்
தேடியதனை

யயர்வளமானும்
சிறத்திடவோம் (வே)

வேடவில்லிய
போடுவீரவகை
ஓடும்மிருகங்கள்
தேடும்ஹீரே
விரட்டிவிட்டோமே
திரட்டுஞ்சேனை
பொன்னகத்தீவர்
நன்மையாகவே

வீரரேநிங்கள்
புகழுடனேநீர் (வே)
ஒன்றும்விடாமல்
தீவிரமாக (வே)
விலங்கினங்களை
திரும்புவோம்நகர் (வே)
போர்கழல்தனை
நாம்துதித்தோமே (வே)

தர்மார் விருத்தம்.

வேகமாய்வேட்டையாடி விரைந்துமேநகரடைக்தோம்
போகத்தைதருகுமிங்த புகழ்மனைதனிற்புகுங்தோம்
தேகமோவேட்டையாலே திகைத்துமேயிருக்குதப்பா
சோகத்தைத்தீராமுஞ் சுருக்கினில்லித்திரசெய்வோம்.

வசனம்.

கேளுமப்பா தம்பிமார்களே நாம் காட்டிற்சென்று வேட்டை
யாடி பிறகு நம்முடைய அரண்மனை வந்தடைங்தோம் இப்போது
நம்முடைய திரேகம் வருத்தமா பிருப்பதால் அவ்வருத்தந்தீர் நித்
திரை புரிகுவேமப்பா தம்பிமார்களே.

தம்பிமார் வசனம்.

அவ்விதமே செய்வோம் எங்களன்றுவே.

வேடர் வாரணைபுரிவரும் விருத்தம்.

இன்னிவந்தன்னையாறும் இனிமைசேர் துரியராஜன்
சொன்னவார்யாமுமிப்போ சோர்வின்றிகாசிச்சென்று
மன்னவர்ஜூவர்தம்மை மடித்திடச்செய்வோமிப்போ
பின்னமில்லாமல்நிங்கள் பிரியமாய்ந்தந்துவாரீர்.

வேடர்கள் வாரணைவதம் வரும் தரு.

இராகம்-முகாரி-ரூபகதாளம்.

அண்ணமாரேதம்பிமாரே அழகுள்ளதாயேகேளாய்
மன்னினிலேஜுவர்தம்மை மாய்த்துவிட்டாலிப்பொழுது
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தந்திடுவார் துரியராஜன்
இன்னக்ளர்விட்டுநாம் இப்பொழுதேகாசிச்செல்வோம்
அன்பாக அனைவர்களும் அடைவுடனேவருவீர்கள்
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தந்திடுவார் துரியராஜன்

காடுசெழிகடந்து கரியமலையதைக்கடந்து
ஓடுகின்றாற்றையெல்லாம் உத்தமரேகடந்துவிட்டோம்
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்
காசிஸ்வனதீடு கண்மந்திரக்ஞகோபுரத்தை
நேசமுடன்தரிசித்தே நிக்கிக்கொண்டோம்பாபமெல்லாம்
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்
கங்திரவீதிவெல்லாஞ்சுருக்ஞடனேகடந்துவந்து
அந்தமுள்ளூவார்வாழும் அரண்மனைக்கண்டுகொண்டோம்
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்
இப்பொழுதோயிருளதுதான் யெங்கும்நிறைந்ததாலே
செப்பரியமனிதனிலே சேர்ந்துரங்கிடுவோம்
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்
காலையிலெழுந்திருந்து காரியத்தைமுடித்துக்கொள்வோம்
வேலையின்றியிப்பொழுது விழுந்திருப்போம்மூலியிலே
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்
வாங்கூர்மானகரில்வாழும் வண்மையுள்ளசிங்காரம்
பாங்குடனேபொன்னகத்தி பரமனிதுதித்திட்டேனே
இன்னமுஞ்சொர்னமோ அனேகமாய்தங்திடுவார் துரியராஜன்

வேடர்கள் விருத்தம்.

ஏன்னிட அண்ணமாரே யியலானதம்பிமாரே
மன்னவன்சொன்னவாரு மகிழ்ச்துகாம்விழுந்தெழுந்து
பின்னமில்லாமலப்போ பிரியமாய்முடித்துக்கொள்வோம்
இன்னருந்தின்னையில்நாம் இருந்துநாம்உறங்குவோமே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணமார்களே தம்பிமார்களே தாயே நாம் இப்பொழுது இந்த அரண்மனையில் துயின்று விடுந்தெழுந்து நாம் வந்த காரியத்தை முடித்துக்கொள்ளுவோம் தோழமார்களே.

பொது விருத்தம்.

அன்றையதினமேஜைவர் அடனியாம்வனத்தில்சென்று
நன்றாகவேட்டையாடி நாட்டினில்வந்தினைத்து
ஒன்றுமேஅறியாமல்தான் உறங்கியேவிட்டார்பீமன்
நன்றெனவிழித்திருந்து நாடியேசொல்லுவேனே.

பொதுவசனம்

கேளும் சபையோர்களே இவ்விதமாக சிற்பியானவன்
(பால்லிஷிட்டு) போன்றெலகு பிமனுனவன் சதுர்த்தசியை எதிர்பார்த்

துக்கொண்டிருந்தான் அன்றையதினம் பாண்டவர்களும் புரோசன ஆம் வனத்தில் சென்று வேட்டையாடினதால் கணியாயினர் மேன் மாத்திரம் அதே கியாபகமாய் பதினைந்து நாழிகைவரையில் விழித் துக்கொண்டிருந்து துங்குகின்ற புரோசனைனைக் கண்டு சொல்லுகிற விதங் காண்க.

மேன் விருத்தம்.

அஸ்தின்புரியயாரும் அரசனாந்துரியன்சொல்லால்
பசுமூள்ளவனைப்போலே பலவிதசூதுசெய்து
கஷ்டங்கள்மிகவேசெய்த கடும்புரோசனையானும்
இசூணங்தன்னிலேதான் இறந்திடச்செய்குவேனே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே பாவியாகிய துரியோதனன்
வார்த்தையின்படி எங்களைக் கொல்லநினைத்த இந்தப் பாவியாகிய
புரோசனைனை இசூணமே இம்மாளிகையி விறக்கும்படி செய்வேன்
சபையோர்களே.

மேன் சொல் தரு.

இராகம்-பத்மாவதி-ரூபகதாளம்.

இதுநல்லசமயம் இவனைக்கொல்லுவதற்கு
இதுநல்ல சமயம்

பாவியெங்களைக்கொல்ல
ஆவிபோவதையிப்போ

பார்த்திருந்தனேயிவன்
அறியாமற்போனுனே (இ)

உள்ளுக்குள்ளாகவே
கொள்ளிவைத்திப்போநான்

கள்ளனவிருந்தனே
கொல்லுவேனிவனையே (இ)

அக்கினிமூலையில்
மிக்கசுரவத்தியில்

அடைவாகச்சென்றுயான்
வைத்தேனமூலதை (இ)

தர்மரமுதலான
வர்மயில்லாமலே

தாயுடனைவரை
வாரியெடுத்தேனே (இ)

மண்டபந்தனில்வந்து
அண்டிபுகுந்துநாம்

மர்மமானவழியில்
அடவிதனைத்தேடி (இ)

ஆஹுகளைப்போல்
பாரைதனைத்தள்ளி

ஐவரைத்துக்கியே
பண்பாகவந்தேனே (இ)

தளிர்களைபரப்பியே
களிப்புடனேயானுங்

தானதிலைவரை
கண்ணூரங்கவைத்து (இ)

எங்கும்ரிருக்கூட்டம்
பொங்கமுடனேகாவல்

இங்குயிருப்பதாலே
புரிகுவேனேயிப்போ (இ)

மங்களமாகவே
பொன்னகத்திசை

வாங்கூரதில்மேவும்
போற்றிதுத்துநான் (இ)

போது வசனம்.

அரக்குமாளிகையில்யானும் அக்கினிதனையேழுட்டி
சிரக்கம்பழுடனேயானும் சீக்கிரமைவர்தன்னை
கரத்தினுல்தூக்கிவங்கு கானகந்தன்னில்விட்டு
பரக்கவேமிருகமெல்லாம் பாங்குடன்காவல்செய்வேன்.

போது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே அரக்குமாளிகையில் தீயையிட்டு
ஐவரையுங் தூக்கிக்கொண்டு சுரங்கத்தின் வழியாய் வனத்தில்
வந்து தழைகளைப் பரப்பி அதின்மேலைவரைக் கிடத்தி மிருக
பயமின்றி யான் காவற் புரிகுவேன் சபையோர்களே.

போது விருத்தம்.

பாவியாந்துரியன்சொல்லால் பஞ்சவருயிறைவாங்க
தாவியேஜுவர்வேடர் தானங்கேவந்திறந்தார்
பாவியாமைவரைக்கண்டு பஞ்சவரிவரேயென்று
ஆவியும்சோர்ந்து அப்போ அனைவரும்புலம்புவரோ.

போது விருத்தம்.

அரக்குமாளிகையுமங்கே அழிந்தோர்செய்திதன்னை
அரசர்கள்முதலானாரூம் அஸ்தினபுரியிற்கேட்டு
கரமதுபிசைந்துக்கொண்டு காசியைவந்தடைந்து
புரமதுசுற்றிப்பார்த்து புலம்புவார்புலம்புவாரோ.

போது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே அஸ்தினபுரத்தில் பெரியேர்களுக்கும் துரியோதன நெதியருக்கும் அரக்குமாளிகையில் துரியோதனன் ஏவுதலினால் நஞ்சைத் தேனில் கலந்து பஞ்சவர்களைக் கொல்லவந்த வேடர்கள் ஐவரூம் அவர்களிட தாயும் யெறிந்திருந்திருப்பதைக்கண்ட தூதுவர்கள் ஐறந்தாரென்று அஸ்தினபுரத்தில் சொல்ல அதைக்கேட்ட பெரியோர் முதலானவரும் வாரணைவதம் வந்து புலம்புகிறவிதங் காண்க.

துரியன் புலம்பல் விருத்தம்.

கலகத்தைச்செய்தோநான் கடுஞ்சினதுரியனப்போ
உலகத்தையாளியெண்ணி உயிர்வதைசெய்தோன்தானும்
பலபலனிதமாய்தூதர் பகர்ந்திட்டவார்த்தைக்கேட்டு
உலகத்தோர்மெச்சத்தானும் உருகியேபுலம்புவானே.

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே! இவ்விதமாக தாதுவர் சொன்ன வுடனே துரியோதன மகாராஜன் சந்தோஷ முற்றிருந்தாலும் உலகத்தோர் மெச்சும்படியாய் தானும் புலம்புனிர விதங்காண்க.

துரியன் தரு புலம்பல்.

என்னான்செய்குவேன் எவ்விதம் வாழ்குவேன்
மன்னர்கள்நீங்களும் மரண்டுமதிந்தீரா
தர்மந்தவராமல் தாரணியாண்டியன்
மர்மமறியாமல் மகிழ்ந்துநானிருந்தேனே
ஒருநாரூடனேஜுந்து உருவாகவாழ்ந்தோமே
மருமைப்பயன்டைய மானிலத்தைவிட்டமரோ
மெத்தபலாட்டிய மேன்மையைவிட்டமரோ
சத்தியந்தவராத சன்மார்க்கமிகுந்தயென்
மங்களமாகவே வாங்கூரதில்மேவும்
எங்கும்புகழுமெங்கள் இன்பபொன்னகத்திலோ

அண்ணுவே
அண்ணுவே
அண்ணுவே
அண்ணுவே
அண்ணுவே
அண்ணுவே
அண்ணுவே
தம்பிமாரே
தம்பிமாரே
யீஸ்வரனே
யீஸ்வரனே

திருதாஷ்டரன் விருத்தம்.

என்னிடமனதுக்கேற்ற ஏழிலானபாண்டுமைந்தர்
இன்னிலந்தன்னைவிட்டு யாவரும்மாண்டுவிட்டார்
பன்னகழுதலைப் பதிதனிலெனக்குயின்னம்
என்னதான்வாழ்வமுன்று என்மைந்தர்போனபின்பு

வசனம்.

கேளும் சபையோர்களே! என் மனதுக்கேற்ற மெந்தர்களா
கிய பாண்டவர்கள் இறந்த பின்புலிப்புவியில் எனக்குளன்ன வாழ்வு
யிருக்கின்றது சபையோர்களே.

திருத்தராஷ்டிரன் தரு புலம்பல்.

இராகம்-அடதாளம்.

என்னமாய்துணிந்து யானிப்புவியில்வாழ்வேன்	பாலர்களே
மன்னன்பாண்டுராஜனை மறங்கிருந்தேனேயான்	பாலர்களே
என்சொல்தவராமல் ஏகினீரவரும்	பாலர்களே
அன்னகர்தன்னிலே அனர்த்தம்வந்துதோ	பாலர்களே
வேதசாஸ்திரங்களை மிதமாயறிந்தயென்	பாலர்களே
வில்வித்தையறிந்தயென் மேன்மையானமெந்தாரே	பாலர்களே
சொல்லாமலேநீங்கள் சுருக்காய்நடந்திரோ	பாலர்களே
வன்மமதில்லாமல் வாங்கூர்தனில்மேவும்	யீஸ்வரனே
பொன்னகத்திசரே புகழ்பெறசெய்விரோ	யீஸ்வரனே

ஷஷ்மர் சொல் யிருத்தம்.

தர்மனேயிமசேஞால்ல தனஞ்செயாமாண்டரோதான்
நற்குலந்தன்னில்வந்த நகுலனேசகாதேவாநீங்கள்
கர்மங்கள் துலைக்கவேதான் காசிக்குவந்துகேர்ந்து
அற்புதமாளிகையில் அனைவருமடிந்திரோதான்.

வசனம்.

அப்பா பாண்டு புத்திராகிய ஜவர்களே நிங்களிப்புவியி
ஞசையை விட்டு மேலுலகஞ் சென்றீர்களோ பரண்டவர்களே.

பிழ்மர் தரு.

இராகம் - தர்பார் - தாளம் - ரூபகம்.

அறிகிலேன்நானே மர்மங்களதனையே
அறிகிலேன்நானே

கர்மவினைதலைக்க	காசிக்குச்சென்றேரை
மர்மமாகதுரியன்	மழிந்திடச்செய்தானே (அ)
ஜங்குபேர்கள்நிங்கள்	அகிலமதுதன்னில்
பஞ்சகர்த்தரைப்போலே	பாலரேஇருந்திரே (அ)
மழுதரித்தோனைமனதில்	மறவாதபீமனே
அழகற்கடவுளுங்கை	ஆதரிக்கவிலையோ (அ)
தருணத்தில்பார்த்திபா	தசுந்தஅஸ்திரங்களில்
வருணல்திரம்பிட	வகையின்றினின்றுயோ (அ)
தரும்பையெடுத்துநீ	சுருக்காய்மங்திரங்சொல்லி
அருமையாய்விட்டாலே	அக்கிணி அணையுமே (அ)
காலங்குறுகினதால்	கற்றபெரியோர்களே
கோலமாய்முடிந்தது	கொற்றவரைவர்க்கு (அ)
தன்னிகரில்லாமல்	தங்கும்வர்ந்கூரினில்
பொன்னகத்திலைர	புகழ்ந்துநான்துதித்தேனே (அ)

விதுரன் விருத்தம்.

அஸ்தின்புரத்தைவிட்டு அன்னையாங்குந்தியோடு
சொல்தமாயிருக்கவேண்டி சொல்லியபடியேவந்து
பஸ்பமாய்போனீரோதான் பாரினையாளாமல்நிங்கள்.
கஸ்திகள்பட்டாரோதான் காளைகாள்நிங்கள்தானே.

வசனம்.

அஸ்தின்புரத்தைவிட்டு அன்னையாகிய குந்தியோடு வந்து
அக்கிணிக்கிறையானீரோ பாலர்களே.

விதுரன் தரு.

இராகம்-புலம்பல்-அடதாளம்.

மன்னன் துரியலூல் மாண்டுவிழுந்திரோ
இங்களில்நிங்கள் இறப்பதற்கோவந்தீர்

பாலர்களே
பாலர்களே

கன்கன்சொன்று வென்று கருதியிருந்தேனே
வினைவசத்தால்நிங்கள் விழுந்துமடிந்திரோ
கப்பிடமழுவது காரைகளைவரும்
தப்பித்துக்கொள்ளவே தானேடுவந்திரோ
சந்திரகுலமதுதழழுக்கு மென்றிருந்தேனே
இந்தவிதிக்கோநிங்கள் இவ்வுலகில்பிறந்தீர்
சிற்பனுரைத்தானென்று சித்தங்களித்தேனே
அற்பமாய்முடிந்ததே ஜயயோயென்செய்வேன்
என்னிடமனமது ஏங்கிதவிக்குதே
பொன்னகத்திநாதர் பொற்பதஞ்சோந்திரோ

பாலர்களே
பாலர்களே

பொது விருத்தம்.

சோமார்குலத்தில்வந்த தோன்றல்களெல்லாஞ்சேர்ந்து
தாமதமின்றி அந்த தர்மர்கள்முதலானேர்க்கு
நேமமாய்துரோண்ரோடும் நிகில்லாகிருபரோடும்
ஈமத்தைமுடித்தபின்பு இருப்பிடமேகின்றே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்தனே! சந்திரகுலத்தில்வந்த மகாராஜர்க
ளெல்லாஞ்சேர்ந்து சீசனமடைந்து இறந்தவர்களுக்கு ஸிர்கடன்
முதலானதுஞ்செய்து அஸ்தினுபாஞ்சேர்ந்தபிறகு துரியோதனன்
சொல்லுகிற விதங்காண்க.

துரியன் விருத்தம்.

மாமனேனக்கிணைசந்த மன்னனே அண்ணுகாலு
சோமனையோத்துபெய்தன் சோர்விலாதம்பிமாரே
தாமதமின்றியாலுங் தகுந்ததைசொல்வேணிப்போ
நேமமாய்க்கேட்டிர்நிங்கள் நிகழ்த்துவேண்டிகழ்த்துவேனே.

வசனம்.

கேளும் மாமாவே! அண்ணுகர்ணமகாராஜனே! தம்பிமார்களே
நான் சொல்லுவதை செவிகொடுத்து கேட்டிர் தோழர்களே.

துரியன் தரு.

இராகம்-ஆரபி-தானம்-ரூபகம்.

எனக்கிணையாரு இப்புவிமீது
எனக்கிணையாரு இப்புவிமீது
மு. தனக்குசிகிலர் தந்திரங்தனில்
எனக்குமாமாவே எடுத்துரைப்பேனே
உன்னுவேயல்லோ உரம்பெற்றேனிப்போ

(ஏ)

அ-(ஏ)

- மு. அரக்குமாளிகை தன்னிலைவரை
இரக்கச்செய்தேனே மறக்க அவரைநான் அ-சரி (எ)
- அன்பத்தியாரு அரசர்களென்னை
- மு. மண்டலங்தனில் கண்டுவணங்கிட
தெரண்டுசெய்யவுங் கொண்டேன்மகுடமே அ-(எ)
- பஞ்சவரையான் பாரினிற்கொல்ல
- மு. பலவிதமாக சிலவுசெய்தேனே
இளவுகாற்ற கிளியாய்நின்றேனே அ-(எ)
- இப்போதுதானே தப்பாமல்மாண்டார்
- மு. விந்தையாகவே சிந்தைமகிழ்ச்சேனே
நிந்தையின்றியே பந்தமாச்சுதே அ-(எ)
- பொன்னகத்தீஸர் புகழ்ந்தனைபாடு
- மு. திண்ணமாகவே நண்ணிநாலுமே
பண்ணினேன் பலழுஜூதாலுமே அ-(எ)

பொது விருத்தம்.

களமரனதுயரக்கொண்ட கடுஞ்சினதுரியன்தாலும்
மனமதுகளித்துமிக்கமகிழ்ச்சுதே பிருக்கும்போது
வனத்தினில்நடந்தசேதி வண்மையாடுறைப்பேனிப்போ
சினமுள்ளிடும்பாகுரன் சீக்கிரமெழுந்துவாரான்.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே வணங்காத முடியைபெற்ற துரியோதன மகாராஜன் இனி வழுவதை யறியாமல் சந்தோஷமடைந் திருக்கும்போது இடும்பவனத்தில் இடும்பாகுரன் கொலுவுக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

இடும்பன் வருகிற விருத்தம்.

அண்டமுங்கிடுகிடென்ன ஆரவாரங்கள்செய்து
மண்டலங்தனிலுள்ள மானிடரோடுங்கிவாட
கண்டிடும்கரடிசிங்கம் காட்டானைபயந்துஒட
துண்டகஞனயிடும்பன் துரிதமாய்கொலுவில்வாரான்.

இடும்பன் வருகிற தரு.

இராகம்-மோகனம், தாளம்-ஞபகம்.

இடும்பவனத்தையாறும் இடும்பனெனலுமாக்கன்
ஓடுங்கமிருகமெல்லாம் ஓடிவந்தானிதோ (இ)

கரடிபுவிகளெல்லாங்

கரடமதம்பொழியும்

கண்டுநடுங்கிட

கருத்தயானைத் (இ)

மார்பில்பதக்கமும்
தீரமிகபடைத்த
அண்டம்நடுநடுங்க
கண்டவர்களெல்லாம்
அண்டமதிலுள்ள
செண்டுபோல்மலைதன்னை
கண்டயானையெல்லாங்
எண்டிசைசநடுங்கிட
சண்டபிரசண்டனுய்
கண்டிதபுகழ்கொண்டோன்
பின்னமின்றிமிருகங்
பொன்னகத்திலைர
தன்னுடன்கூடவே
அன்னம்போல்நடந்து

மணிமுடி அஸங்கிட
திறமையுள்ளோன்வாரான் (இ)
ஆவாரங்களுடன்
கண்டகளென்றிட (இ)
அமர்கள்பயங்கிட
செங்கரங்தனிலேந்தி (இ)
கரத்தினுல் தூக்கியே
யாவருந்திடுக்கிட (இ)
ஜாடிமிருகங்களை
தளரியில்வருகின்றுன் (இ)
தன்னையிழுங்கியே
போற்றிவணங்கியே (இ)
தங்கைமும்மூலக்கண்ணி
அரிவையும்வங்கிட (இ)

இடும்பன் விருத்தம்.

திரமான அழகில்மிக்க சிறப்பான தங்கையேகேள்
நரவரடைதானுமிங்கே நன்றாகவிசூதம்மா
அரிவையேமனிதரிப்போ ஆரோவங்திருக்கின்றார்கள்
பரபரப்புடனேசன்று பார்த்து ஞஞ்புசித்துவாரேன்.

வசனம்.

கேளுமம்மா அழகில் மிகுந்த தங்கையே இவ்விடத்தில் நர
வாடை வீசுவதால் நான்சென்று பார்த்து புசித்து வருகின்றேன்
தங்கையே.

கமலக்கண்ணி விருத்தம்.

சிரக்கம்பழுடனேசெல்லுந் திரத்தில்மிகுந்த அண்ணை
திரமாகலூர்வார்த்தையான் சீக்கிரங்சொல்வேன்கேளும்
நரமாம்ஸமதுபுசித்து நாளாச்சதண்ணூயானும்
சிறப்பாகச்சென்றுயிப்போ சிறுமனிதரைபுசித்துவாரேன்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணைவே நான் நரமாம்ஸம்புசித்து வெகு நாளான
தால் நான்சென்று புசித்துவருகிறேன் அண்ணைவே.

இடும்பன் வசனம்.

அப்படியே போய்வருவாயம்மா தங்கையே,

கமலக்கண்ணி வருசிற தரு.

இராகம்-பத்மாவதி-ஆடதாளம்.

வந்தாள் கமலக்கண்ணியும் வண்மையுடனிடோ
வந்தாள் கமலக்கண்ணியும்

செந்திருவைப்போலே
மந்தகாசமுடனே
நெற்றியிற்றிலர்தமும்
பற்களுக்குபொடி
மார்பில்மும்முகையது
கார்முகில்குழலதை
அன்னைநடைநடந்து
கன்னியவள்வாராள்
பிமீக்கண்டாலே
காமத்தினுலங்த
மூன்றுஸ்தன்னியமதி
நான்றேநினவரென்று
நன்னயமானபென்
பொன்னகத்திசரை

திங்கள்முகமின்ன
மாணிடஸரத்தேடி (வந்)
நேர்மையுடனிட்டு
பலவிதமுடன்தீட்டி (வந்)
மாணிக்கம்போல்மின்ன
களைந்துகொண்டையிட்டு (வந்)
அவனியோர்மெச்சிட
காவலரைத்தேடி (வந்)
பித்தமுங்கொண்டாலே
கட்டமுகினின்றுளே (வந்)
வொன்றுமறைந்திட
நாடியேனின்றுளே (வந்)
நாதரிவரேயென்று
போற்றிதுதித்துமே (வந்)

ஓமன் விருத்தம்.

ஆரடிகள்ளிடீதா னடாதகானகத்தில்வந்து
பேரிடிபோலேநீயும் பிதற்றியேவந்தாய்நீலி
கூறடிஉந்தன்பேரை கொப்பினக்கூருகிட்டால்
பாரடிதண்டத்தாலே பதைத்திடவாட்டுவேனே,

வசனம்.

ஆரடி யிவ்விடத்தில் தனியாக வந்து நிற்பவள் சீக்கிரமாக உன் பேரைச் சொல்லுவாயடி கள்ளியே.

கமலக்கண்ணி சொல் தரு.

ஜப்தகலந்திரு வர்னமெட்டு.

ஆரடியென்றெனை
வீரனேசொல்லுவேன்
இந்தவனந்தனை
மந்திரகிரிபேறுன்
இராவணனையொத்த
போனதங்கையான
நரவாடைகண்டு
குறைவிலாமலேயான்
வந்தும்மைக்கண்டு
சிந்தைவுத்திப்போது
பொன்னகத்தீசா
நன்னயமாகவே

அன்பாககேட்ட
விண்ணுவகமன்ன (ஆ)
யின்பமுடலுரும்
மகாபவீரன் (ஆ)
இமெப்பாகூரன்
பேர்கமலக்கண்ணி (ஆ)
நானிங்கேவந்தேன்
கொன்றுதின்றிடவே (ஆ)
மாரனுல்நொந்தேன்
சேருவீரன்னை (ஆ)
புகழுடனறிய
நருமணம்புரிவீர (ஆ)

கமலக்கண்ணி விருத்தம்.

ஆரெனவென்னைக்கேட்ட அன்புள்ளாதாகேவீர்
சீரானயிவ்வனத்தைக்காக்கும் தீரனுமிழும்பாகூரன்
நேரானதங்கையானே நின்னையான்கண்டேனிங்கு
மாரனுல்வாடினின்றேன் மன்னனேசேருவீரே.

வசனம்.

கேளும் என் அன்பான நாதனே இவ்வனத்துக் கதிபனுகிய
இமெப்பாகூரன் தங்கையான் என் பெயரோ கமலக்கண்ணி உம்மைக்
கண்டு மோகங்கொண்டேன் என்னை யிப்பொழுதே அணைந்து என்
ஆவலைத் திருஞ் சுவாமி.

பிமலுக்கும் கமலக்கண்ணிக்கும் தர்க்கம்.

இராகம்-இந்திரசபாவில்

அணையவாயென்றுயென்னை ஆவலுடன்னழுத்தவளே
கஜையினற்கொல்லுவேனே கடுகெனச்செல்லுவாயே. (ஆ)

கமலக்கண்ணி தரு.

கொல்லுவேனென்றுயென்னை குறித்தீரேமன்னவரே
மல்லுசெய்க்குரானேமாரன் வல்லவனேயோட்டிடுவீர் (கொ)

பிமன் தரு.

அவ்விடத்திலே அணையலாகுமேரவுனை
பொல்லாதாக்குசியே போவாயடியென்னைட்டு

(அ)

கமலக்கன்னி தரு.

சூரனிடதங்கையான் சோகமுடன்வந்தேனையா
பேரானபுவியதனில் பிரியமுள்ளதத்தருவேன்

(கொ)

பிமன் தரு.

குராஞ்சிறமறிய சுந்தரியேவரச்செய்வாயே
காரியக்காரனையான் கண்டுக்கொள்ளவேனுமடி

(அ)

கமலக்கன்னி தரு.

காரியங்களறியவேண்டாம் கண்ணாச்சேர்ந்திடுவீர்
மாரியைப்போல்துவரானே மன்மதவேளுமிதோ

(கொ)

பிமன் தரு.

நானுமானிடனடி நாடுமறக்கநியே
நானிலத்தில்கணப்பொருத்தம் நன்காதுகண்டாயடி

(அ)

கமலக்கன்னி தரு.

அரக்கியென்றென்னீர் அவமதிக்கவேண்டாமன்ற
முக்காலமறிந்துரைப்பேன் மோகங்கொண்டேன்சுந்திரனே (கொ)

பிமன் தரு.

அன்னாநடமானே ஆகாதுயிவ்வரத்தான்
பொன்னகத்தியீசராலும் பொருந்தாதுஇருவருக்கும்

(அ)

கமலக்கன்னி கொச்சகம்.

மண்ணும்மன்னர்தன்னில் மற்போரிற்சிறந்தவரே
பெண்ணுள்ளானுன்மீதில் பிரியமுடன்மையலானேன்
கண்ணாகருத்துகந்து காரிகையையரக்கியென்று
எண்ணுமலைனைச்சேர்ந்து இன்பமதுதருகுவீரே.

பிமன் விருத்தம்.

கடுமையாய்மோகங்கொண்டு கதறியேபதருமாதே
சடுக்கெனஇவ்விடத்தைத்துடி சாங்ததோர்வனத்தில்சென்று
கடுகெனமறந்தலாச்சு காணவேறிற்பாயானால்
இடுக்கண்கள்மிகவுண்டாகும் இதையிட்டுச்சொல்லுவாயே.

வசனம்.

அதிகமான போகத்தை யடைந்திருக்கும் மாதே கேளாயி
இப்பொழுதே இதைவிட்டு ஒடிவிட்டால் பிழைப்பாய் இல்லையாகில்
கொடுமையாகிய தண்டனை விதிப்பேண்டி மாதே.

கமலக்கண்ணி சொல் தேவாரம்.

மாரணைப்போல்வழிவடைய மன்னவனேயானுரைப்பேன்
கோரமுள்ளமாரனவன் கொடுமையுள்ளபாணங்தன்னை
வாரிவாரியெய்துமிப்போ வருத்துரான்யென்மனதை
சிருடனேயெனைச்சேர சித்தம்வைத்துமணம்புரிவீர்.

பிமனுக்கும் கமலக்கண்ணிக்கும் தர்க்கம்.

பஞ்சரத்தின திருப்புகழ் வர்ணமெட்டு.

மணமதுபுரிந்திட வேண்டியேவந்த
மங்கையேசொல்லுவே னிங்கிதமாக
மருவிடயிப்போ தருணமதல்

(மடமானே)

கமலக்கண்ணி தரு.

தருணமதல் வென்றுசோ
தளரவேங்டிட்டா வென்னைநிரும்
தரியாதெந்த னுடலிலுபிரது

(மதஞ்சே)

பிமன் தரு.

தரியாதென்று எந்தன்முன்னே
தானுப்பங்கிடும் மாதேகேளாய்
அறியாமல்யேன் வந்துடித்தாய்

(மடமானே)

கமலக்கண்ணி தரு.

மாரன்செய்திடுங் கோரமதாலிங்கு
மருவவேவந்தே னுந்தனையானும்
மனமகிழ்ந்து யெந்தனைச்சேறும்

(கனநோயா)

பிமன் தரு.

மனதுமகிழ்ந்துஉந்தனைச்சேர
இனமலாமாதாயிருப்பதாலே
மனமதுவருமோமங்கையேகூட

(மடமானே)

கமலக்கண்ணி தரு.

இனமலவென்றுயேங்கிடவேண்டாம்
கனமுளவென்னைக்கட்டிசுகித்தரல்
யினமதிலொன்றும்யினமதில்லை

(வருவாயே)

பிமன் தரு.

கனமதுவுள்ளவளானுல்லீயும்
கடுகியேவருவானேநடிமானே
கபடியேயிதைவிட்டோடிடுவரயடி

(மடமானே)

கமலக்கண்ணி தரு.

ஓடிடுவாயென்றுரைத்திடலாமோ
தேடியேவந்தவளென்னீடியும்
கூடியேயென்னைகித்திடுவாயடா

(இளபீமா)

பிமன் தரு.

வாங்கூர்மானகர்தன்னில்வாழும்
சிங்காரமெனுஞ்சிறுவன்தானும்
மனதினிற்பொன்னகத்தீசரமதித்தார்

(மடமானே)

கமலக்கண்ணி தரு.

சிங்காரமெனுஞ்சிறுவன்தானும்
பொங்கமாயீசன்பதந்தனைதுதித்தால்
சித்தமுங்களித்து சீக்கிரம்கருணை

(புரிவாயே)

கமலக்கண்ணி விருத்தம்.

இதுவேயிவர்மக்கு இணங்கிடாரிந்தக்காட்டில்
அதோஜவர் தூங்குகின்றூர் அவரைநாம்கண்டோமானுல்
மதியிலைவர்க்குச்சொல்லி மனமதுமகிழ்ச்செய்து
விதிமுறைப்படியேநாழும் விவாகத்தைமுடித்துக்கொள்வோம்.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே இப்பொழுது இவர் மக்கு இணங்கிடாரானதால் அதோ ஜவர் தூங்குகின்றூர்கள் அவர்களிடம் சென்று நம்முடைய கருத்தைச்சொல்லி என்னிஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளுவேன் சபையோர்களே.

இடும்பன் விருத்தம்.

எனதிடத்தங்கைதானும் இன்னமுங்காணேனென்று
வனமெலாஞ்சுற்றிப்பார்த்து வண்மையாயோரிடத்தில்
கனமானகாளையோடு கன்னியுமிருக்கக்கண்டு
சினங்கொண்டுபிமன்மீது செப்புவான்செப்புவானே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே இடும்பாரூரனுவன் தங்கையைக் காணேமென்று வனமெலாஞ்சுற்றிக்கொண்டு வரும்போது ஓரிடத்

தில் பிமினையுங் கமலக்கன்னியையுங் கண்டு சொல்லுகிற விதங் காண்க.

இம்பாகுரன் தரு.

இராகம்-தர்பார்-ரூபகதாளம்

யாரடாநியெனக்கறிய உரைப்பாய்டா (யா)

அரிவையையக்கியே அகங்களித்திருப்பவன்
கரமுஞ்சிரமுமர பரக்கடிப்பேதுனை (யா)

இங்கிதவார்த்தையால் மங்கையையக்கியே
சிங்கம்போல்நிற்குமுந்த னங்கம்பிளப்பேனேனன் (யா)

நானேஉணைபுசிக்க நாடிவந்தவனைநீ
உரமுந்திறமுங்கெட மறக்கடித்தவனேநீ (யா)

பேரிடதீரனே வீரமுண்டாகில்
நிறையதிர்க்கநீயும் பாரில்புறப்பட்டா (யா)

என்னளாகவேநான் நண்ணியிருந்தேன்டா
சின்னமனிதர்களைக்கொன்று தின்றிடவேநான் (யா)

பன்னகந்தனையே என்னாருமனிந்திடும்
பொன்னகத்திசரின் பொற்பாதம்போற்றியே (யா)

பிமன் விருத்தம்,

ஆடாயிங்கேவந்து அதட்டியேகேட்கின்றுயா
குறடாநியுமிப்போ குவலயம்நடுங்கத்தானே.

திரடான்சினத்தை தீர்முறையிப்போ
பாரடாபோரிலுள்ளை பதைத்திடக்கொல்லுவேனே.

வசனம்.

ஆடா அடா ராக்ஷஸப்பயலே! என்னுடன் சி அடாதவார்த்
தைகளாடுவதால் உன்னுடலை என் தண்டத்துக் கிரையாக்குகின்
மேன் பாரடா அடா ராக்ஷஸப் பயலே.

பிமுக்கும் இடும்பனுக்குங் தர்க்கம்.

இராகம்-வலைதப்பிய சூறமான்களே என்ற வர்ணமெட்டு.

வல்லாண்மையாகவே என்முன்னேநின்று
வாய்மதம்பேசினேரடா-அடா
மல்லுசெய்தயிந்த மங்கைக்குநீஎன்ன
வேணுமோ யிசங்கூறடா-அடா (வல்)

இடும்பன் தரு.

மங்கையமயக்கிவிட்டோமென்று
மதங்கொண்டு பேசுவோன்யாரடா-உன்
அங்கந்தனையான் பங்கப்பட்டிடவே
அரைந்திடுவேனிப்போமானிடா-அடா (மங்)

பிமன் தரு.

மாதையக்கிடவந்தவனைல்
கோதையவளாக வந்தாளடாயிங்கு
தீதுசொன்னதால்வாதாகமுடியுமே
சீக்கிரம்இதைவிட்டுச்செல்வாயடாங்கும் (வய்)

இடும்பன் தரு.

செல்லடாயென்று சீமல்லியானிப்போ
சேர்ந்திடவோநீ யெண்ணினுயடா
சில்லுசில்லாகவே உன்னுடலையிப்போ
சிதறிடவேயா னடி த்திடுவேனடா. (மங்)

பிமன் தரு.

கொல்லுவேனன்று கோபங்கொண்டென்முன்னே
விள்ளாதடாவறும் வீணேனயடா
அல்லவ்வருமடா அச்சமதுவைத்து
நில்லாமலேழடி நிலைத்திடுவாயடா (வல்)

இடும்பன் தரு.

ஓடிப்பிழையென்று ஓதினுயடா
திடமில்லாவீரனேயாரடாநீ

சடுதியிலெனக்கு சாற்றிடுவாயடா
மழவதற்குமுன்னே மானிடனேயடா

(மங்)

பிமன் தரு.

மானிடனென்றுநீ மனதில்ளையாதே
கானிடத்திலுளைக் கொல்வேனேயான்டா
பொன்னகத்தீஸர் புகழ்தனைபாடியே
புகுவாயடாஉந்தன் கானகந்தன்னிலே

(வல்)

இடும்பன் தரு

சேருவாயென்றுநீ செப்பினுயேஅடா
சின்னப்பயலேன் செருக்கையறிகிறேன்
பொன்னகத்தீஸர் பொரும்பொருமென்றுலும்
உன்னையிடுவேனென் ரெண்ணிடாதேயடா

(மங்)

பிமன் விருத்தம்.

மெல்லியாள்தன்னையானு மேங்கிடச்செய்தேனென்று
வல்லாண்ணமயடனேசொல்லி வந்தவன்யாரடாநீ
நில்லாமலோடிவிட்டால் நீயிழழத்திடுவாய்சொன்னேன்
இல்லையோகில்போ யெழுந்திருசண்டசெய்வோம்.

வசனம்.

ஆடா அடா ராக்ஷசப்பயலே நீ இவ்விடத்தைகிட்டு ஓடி
விட்டாலாயிற்று இல்லையாகில் இருவருஞ் சண்டைசெய்வோம்
வருவாயடா ராக்ஷசப்பயலே.

இடும்பன் விருத்தம்.

சண்டைக்குவாடாயென்று சதிருடனழூத்தாயென்னை
கண்டயிப்புவியிலுள்ளோர் கலங்கியேநங்குவார்கள்
மண்டலந்தன்னில்லீதான் மனகெர்வங்கொண்டதாலே
அண்டமுமதிரயிப்போ அரைகுவேன்பாரடாநீ.

வசனம்.

ஆடா அடா மரனிடப்பயலே இவ்வுலகத்தில் என்னைக்
கண்ட மானிடர் பாவரும் உயிர்விடுவர்கள் நீயோ எதிர்த்து யுத்
தத்திற்கு வாவென்றழூத்தால் உன்னை இதோ எந்தரத்தினால்
அரைகுவேன் பாரடா அடா மானிடப்பயலே.

பிமனுக்கும் இடும்பனுக்கும் தர்க்கம் தரு.

இராகம்-உசேனி, தாளம்-ஆதி.

ஆடாநீயெந்தன்முன்னே தீரமாகபேசினவன்
கூரடாநீயிப்பொழுது குத்தினேன்கரத்தினாலே

(ஆ)

பிமன் தரு.

அத்தினாத்ததயானுங் கொப்பெனவேதட்டிவிட்டு
பற்றியே அரைந்திட்டேனே பல்லுதிரப்பக்குவமாய் (கு)

இடும்பன் தரு.

ஆஹாயென்றரக்கனவன் அரைந்தபிமீனப்பிடித்து
ஆகாயத்தில்விட்டெரிந்து அட்டகாசஞ்செய்திட்டானே (ஆ)

பிமன் தரு.

சோகமாகபிமனவன் ஆகாயத்ததவிட்டிறங்கி
பாகம்போலரக்கனையும் ஆகாயத்தில்விட்டெரிந்தான் (கு)

இடும்பன் தரு.

அரக்கவனுக்ரமித்து மரங்கணிபரித்துவந்து
நிறுகவேசெய்வேனன்று நேராகவேபெயரிந்திட்டான் (ஆ)

பிமன் தரு.

தாமதமில்லரமல்பிமன் தானரக்களைப்பிடித்து
கோபமுடன்பாதம்பற்றி குறைவாகவேகிழித்தெரிந்தான் (கு)

சொன்னசொல்மறந்தரக்கன் சொர்க்கலோகஞ்சேர்ந்துவிட்டான்
பொன்னகத்தியீசரிட பொற்பததைநாம்துதித்தோம் (கு)

பொது விருத்தம்.

தப்பிதஅரக்கனப்போ தானங்கேமடிந்தபோது
அப்போதுகன்னியங்கே ஆரிவையுந்தயரங்கொண்டு
ஒப்பிலாபீமனுக்காய் உடனேசங்தோஷமுற்று
தப்பிலாகுந்திமால்தான் சார்ந்துமேசால்லுவாளே.

வசனம்.

கேளுஞ் சபயோர்களே தப்பிதமாக போருக்குவந்த அரக்க
னனவன் பிமன்கையா விறந்த யின்பு கமலக்கன்னி தமயனுக்காக
கிஞ்சித்து விசனமடைந்து பிறகு பிமனுடைய பராக்கிரமத்திற்கு
சங்தோஷங்கொண்டு குந்தியிடத்தில் சென்று சொல்லுகிற விதங்
காண்க.

கமலக்கன்னி விருத்தம்.

அம்மணிசொல்லக்கேளாய் அன்பானபீமர்தம்மை
இம்மானிலத்திற்கண்டு இன்யமாய்மோகங்கொண்டேன்
உம்மைபனிச்துயானு முறைத்திட்டேன்சேதிதன்னை
செம்மையாய்யாலும்வாழு திருமணம்புரியச்செய்வாய்,

வசனம்.

கேளும் என்னன்பான மாமியே உன்னிட மைந்தரிலோருவ
ராகிய பிமசேன மகாராஜரைக்கண்டு நான் மோகங்கொண்டேன்
என்னிஷ்டத்தை பூர்த்திசெய்யும்மனி.

குந்தியம்மன் வசனம்.

கேளுமப்பா என்மைந்தனுகிய தர்மபுத்திரா இக்கண்ணிகை
நம்முடைய பிமன்மீது மோகங்கொண்டு வந்தவளாதலால் இவள்
இஷ்டம்போல் பிமனை காந்தர்வ விவாகஞ் செப்துக் கொள்ளச்
சொல்லுவாயப்பா தர்மபுத்திரா.

தருமர் விருத்தம்.

கன்னியேநியாரிந்த காட்டினிலிருப்பதென்ன
என்னிடதாயிடத்து லின்பமாயுரைத்ததென்ன
உன்னிடபிரந்தன்னை உண்மையாயுரைத்தாயாகில்
நன்னயமாகயானும் நவிலுவேந்பிறகுமாதே.

வசனம்.

கேளாயம்மா கன்னிகையே நியார் என்னன்னையிடத்தில் நீ
யுரைத்ததென்ன அதை விபரமாய் அறிவிப்பாயம்மா கன்னிகையே.

கமலக்கண்ணி விருத்தம்.

சந்திரகுலம்விளங்க தரணியிலுகித்தமண்ண
உந்தனின்தம்பியான உயர்குண்பீமரையான்
சுந்திரமணமேசெய்து சுகித்திரணினைந்தெனிப்போ
இந்தயில்னினந்தவரோ சீக்கிரஞ்செய்விரயா.

வசனம்.

கேளும் சந்திரகுலம் விளங்கவந்த மன்னவரே யான் நினைந்து
வந்த காரியத்தை விளம்புவேன் கேழ்ப்பீர் தர்மழுபதியே.

தர்மர் வசனம்.

அப்படியே சொல்வாயம்மா கன்னிகையே.

கமலக்கண்ணி சொல் தரு.

இராகம்-ஆனந்தபைரவி-சாபுதாளம்.

மன்னனேமன்னனே	மனதின்குரைதன்னையான்
நன்னயமாய்ச்சிலுவேன்	நாடியினதக்கேழ்ப்பிரே (மன்)
இவ்வனந்தன்னையாள்	இடும்பனின்தங்கயான்
கொவ்வைக்கணிவாயிதழ்	கோதைக்கமலக்கணியான்(மன்)

மானிடவாடையே	மன்னென்தனண்ணலும்
காளிடங்கண்டுமே	கடுகியோடிவந்தானே (மன்)
அன்னவன்தன்னையான்	அன்புடன்னிருத்தியே
இன்னவள் இவ்விடம்	இன்பமாகவந்தேனே (மன்)
இந்தமன்னன்தன்னையே	இவ்விடத்தில்கண்டேனே
சிந்தைநொந்துவாடியேசேர்ந்திடவேயெண்ணினேன் (மன்)	சிந்தைநொந்துவாடியேசேர்ந்திடவேயெண்ணினேன் (மன்)
யெண்ணியயெண்ணத்தை	பிவரிடமுர்த்தேனே
ஒண்ணுதென்றுஜனே	ஒட்டிவிட்டாரன்னையே (மன்)
பொன்னகத்திசரும்	புகழுடனரியவே
என்னையேமணமது	இப்போசெய்யச்சொல்லுவீர் (மன்)

தர்மர் விருத்தம்.

கந்தர்வவிவாகஞ்செய்ய கருதியகண்ணியேகேன்
எந்தன்தப்பியோமனிதனம்மா பியலுள் அரக்கிணிதான்
விந்தையாயிருக்குமல்லால் வேண்டுமோ அவனுக்குந்தான்
கிந்தனைசெய்துநீயும் சீக்கிரமறிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே கமலக்கண்ணியே நியோ ராக்ஷஸப்பெண்
என் தம்பியோ மானிடன் உங்கள் இருவருக்கும் கணப்பொருத்தம்
பொருந்தாதாகையால் யோசனை சொல்லுமாம்மா கண்ணிகையே.

கமலக்கண்ணி யகவல்.

பார்புகழுமன்னுபாவை யானுரைப்பேன்
 சிருடன்மணமே செய்திடச்சொன்னால்
 அறக்கியென்றென்னை அவமதித்திட்டோர்
 நரேந்திராவுங்கள் நற்குலந்தன்னில்
 யயாதியென்போர் அன்புடனன்று
 நயமாகச்சென்று உன்மையாயரக்கர்
 வம்சத்தில்வந்த விடயன்மகளாம்
 ஐன்மிழ்ச்சூட்டுன்னை சந்தித்துவனத்தில்
 மணமதுபுரிந்து மங்கையைச்சோந்து
 இனையிலாபுரூர வளையின்றைராந்த
 புரூரவினாலே புகழ்கொண்டகுலத்தில்
 நீறவதரித்து நேர்ப்படாதென்றீர்
 மானிடஅரக்கர் மர்மங்கள்சொல்வேன்
 பனிபோன்றதிரேக பேதமேயன்றி
 சுக்கிலசுரோணிதம் சுரிதியின்படியே
 பக்ஞுவமுடனே பதிந்துகிற்கும்
 இன்னமுஞ்சொல்வே னினிமையாய்கேட்டீர்
 என்னிடச்சமர்த்தை இயலுடன்சொல்வேன்
 என்னைப்போல்மாதை யென்றுநீர்காண்டீர்
 மன்னவாசொல்வேன் மூவுலகதனில்
 உள்ளயெப்பொருளை ஊக்கமாய்கேட்டால்
 கள்ளமில்லாமல் கடுகெனச்சென்று
 கொணர்ந்துயானீவேன் கொற்றவாசொல்வேன்
 மண்மீதில்நடக்கும் மகாமர்மமெல்லாம்
 முக்காலமறிந்து முன்னவாசொல்வேன்
 இக்காலந்தன்னில் இன்பமாயென்னை
 இனமல்வெவன்று இயம்பிடவேண்டாம்
 கனமுடன்நாங்கள் களித்திடவேண்டி
 மனமதுகனிந்து மன்னவர்க்ஞுறைப்பீர்
 சிரமதைவிட்டு சித்தம்கைவத்தாள்வீர்
 மன்னவாவுந்தன் மலப்பதந்துதித்தேன்
 பொன்னகத்தீசா புரிகுவாயருளே.

தர்மர் விருத்தம்.

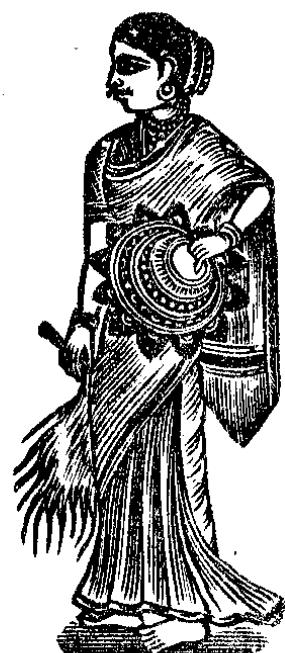
மங்கையேநியுரத்த மர்மத்தையறிந்துக்கொண்டேன்
 எங்களின்நகரைவிட்டு இவ்வனந்தன்னில்வந்து
 சங்கடம்மிகவேபட்டு தங்கியேயிருப்பதென்ன
 சங்கையதின்றிச்சொல்வாய் சாஸ்திரமறிந்தமாதே.

வசனம்.

கேளாயம்மா மங்கையே! நீ யுரைத்ததைக்கேட்டு அகமகிழ்ந்
தேன் ஆனாலும் நாங்கள் இவ்வனத்தில் வந்த செய்தியை விபரமாய்
அறிவிப்பாயம்மா கண்ணிகையே.

கமலக்கண்ணி வசனம்.

அப்படியே சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன் கேளும் மன்ன
வரே.

கமலக்கண்ணி சொல் அகவல்.

ஐயனே மக்கு அரைகுவேன்கேளீர்
தயவாகதிருத ராஷ்டிரமகிபன்
இளவரசதனை இன்பமாயுமக்கு
அளித்ததினாலே அரவனற்கொடியோன்
பொருமைகொண்டு புகன்றனன்தந்தைபால்
மராததந்தை மர்மமாயுமக்கு
பேரானதந்தைக்கு பிதுர்க்கடன்கடத்த
வாரணைவதமே வண்மையாய்சூல்லென
சொல்லிவிட்டவரும் சுகமுடனிருந்தார்
வல்லவர்நீங்கள் வந்ததன்பிறகு
துரியனுமெழுந்து துர்ச்சாதனனுடன்
காரணனுஞ்சாகுனியுங் கலந்துயோசித்து
பஞ்சடனைண்ணையும் பண்பாக்சேர்த்து

அஞ்சபேர்நீங்கள் அழலதால்மான
அரக்குடனழிஞ்சல் அதனுடன்சேர்த்து
சிறப்பாககட்டி விற்பனைல்முடித்தார்
இதுசேதிதன்னை விதூரருமறிந்து
மதியினுல்சிற்பன் மர்மத்தைக்கண்டு
உங்களுக்குரைக்க ஒதினூரவனிடம்
அங்கனஞ்சிற்பன் அதுசேதிதன்னை
உங்களில்ஒருவர் உயர்ந்ததோர்பீமர்
தங்களைக்கண்டு தனியாகவுரைத்தான்
இதுசேதிதன்னை இனையவர்கண்டு
அதுவேனோதன்னில் அழலதையிட்டு
உங்களைத்துக்கி ஒடியேவந்து
சங்கடமின்றி சுரங்கத்தின்வழியாய்
இந்தநல்வனத்தில் இருத்தியேயிவரும்
பந்தனமாக பார்த்துமேயிருந்தார்
அப்போதுயென்னிட அண்ணொமெழுந்து
இப்போதுமானிடர் இருக்கிறுரென்ன
ஒடியேவுத்தார் உணர்ந்துமேயானுங்
திடெனைஅவரை திருப்பியேவிட்டு
இங்கனம்வந்து இவரையான்கண்டு
மங்கையான்யானும் மையலைக்கொண்டேன்
யென்னிடதமயன் யெந்தனைத்தேடி
இன்னவரோடு யிருப்பதையறிந்து
கோபமுங்கொண்டு கொற்றவர்கையால்
பாபத்தையொழித்து பதவியையடைந்தார்
காலையிலெழுந்து கர்த்தனும்வியாசர்
சாலவேபாதந் தன்னையேபணிவீர்
பொன்னகத்தீவர் புகழுடனறிய
மன்னவாயென்னை மகிழுவேசெய்வீர்.

பொது விருத்தம்.

தயவாகதருமர்சொல்ல தவித்துமேகன்னியப்போ
யயாதிசரிதைதன்னை அன்பாகாதுதியின்பு
நியாயமாய்ஜுவர்தாங் நோராகவனத்தில்வந்த
செய்தியையுறைத்துபின்பு தெரிசிப்பீரிவியையென்றுள்.

வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே தர்மருரைத்ததைக்கேட்ட கமலக்
கண்னியானவள் தனக்கு முக்காலமுந் தெரியுமென்றும் ஜவர்கள்
நகரத்தைநிட்டு துரியனால் வனத்தில் வந்ததும் விடிந்தெழுந்து
வியாசரைக்கானு போகின்றதும் யயாதிமகாராஜன் ராகஷஸக்கன்

னிகையை விவாகஞ்செய்ததும் அவளால் சந்திரகும் விருத்தி யானதும் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்ல அதைக்கேட்ட தருமர் தம்பியாகிய மீமனையழுத்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தருமர் விருத்தம்.

என்னிடதம்பியான யெழில்பெரும்பீமாகேளாய்
உன்னிடமனதுக்கேற்ற உத்தமியிவளாமின்த
கன்னிகையைமணம்புரிந்து கருத்ததாத்துநீங்கள்
இன்னிலந்தன்னிலேதான் இன்பமாய்வாழ்குவிரே.

வசனம்.

கேளாயப்பா தம்பி பிமேசேனு இக்கன்னிகையானவள் முக் காலத்தையும் அறிந்தவளாயும் நல்ல குணவுதியாயும் இருப்பதால் இவள் இஷ்டம்போல் காந்தர்வவிவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சுகமா விருப்பாயப்பா தம்பி பிமேசேனு.

பீமன் விருத்தம்.

என்னிட அண்ணுதாங்கள் யியம்பியபடியோனும்
கன்னியாள் தன்னையானுங் காந்தர்வமணமேசெய்து
மன்னரோயானுமின்த மகிதலம்மதிக்கவேதான்
சொன்னதைப்போலேயானுஞ் சுகித்திருப்பேனேயண்ணு.

வசனம்.

கேளும் அண்ணுவே தாங்களுரைத்ததுபோல் இக்கன்னிகையை யான் காந்தர்வ விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு சுகித்திருப்பேன் அண்ணுவே.

தர்மர் வசனம்.

அப்படியே சுகித்திருப்பாயப்பா தம்பி பிமேசேனு.

பொது விருத்தம்.

பிமனுமெழுந்திருந்து பிரியமாய்கள்னியோடும்.
தாமதமின்றியிருவர் தனியாகவனத்தில்சென்று
நேமமாய்மணத்தையங்கே நேர்மையாய்முடித்துக்கொண்டு
காமத்தின்வதைக்கி களித்திருந்தார்களங்கே.

பொது வசனம்.

கேளுஞ் சபையோர்களே! பிமனைவன் கமலக் கன்னிகையைழுத்துக்கொண்டு வனத்தில் சென்று காந்தர்வ மணம்புரிந்து

பிறகு கொக்கோக்குநால் முறைப்படி காமக்கலவியைப்புரிந்து அன்றை
வெல்லாம் இன்பசுகத்தை அனுபவித்து விடிந்து வேத்ரகீயனு
சென்றுகிற விதங்காண்க.

பொது விருத்தம்.

வரிசையாய்வேத்ரகீயம் வந்து மேஜைவர்கின்பு
பெரியதோர்பாஞ்சாவந்தன்னில் பிரியமாய்வில்வளைத்து
துரௌபதையென்னும்மாதை துரிதமாய்மாலையிட்டு
அரியதோர் இந்திரபிரஸ்தம் அதனையே மகுடங்கொண்டார்.

வாழி விருத்தம்.

பாடினதோர் பதமும்வாழி பாரானும் மன்னர்வாழி
எழுதினதோர் சிறுவன்வாழி இதையச்சிலிட்டோர்வாழி
சிறந்ததோர் பதியாம்சென்னை திருமகள் விலாசம்வாழி
சிறுட னிவர்களெல்லாம் சிரஞ்சிவி யாகவாழி.

மங்களம்.

இராகம்-ஆனந்தபைரானி-சாபுதாளம்.

மங்களம்-மங்களம்	மங்களம்-ஜெயமங்களம்
மங்களம்-மங்களம்	மங்களம்-சுபமங்களம் (ம)
சங்கணததரித்தவா	சர்வபரிசூரனு
மங்கலக்ஷ்மிமக்ஞின்ற	மாயனேமங்களம் (ம)
எழுதினேனின்பமாய்	இவ்வுவகில்வாழுவே
பழுதறாதினேர்	பக்தியுடன்கேட்பவர்க்கும் (ம)
ஆழும்பாலர்கள்	அகமகிழுமங்களம்
தேடியச்சிலிட்டவர்க்குஞ்	திருவருடன்மங்களம் (ம)
வாங்கூர்மானகரில்வாழ்	கைந்தன்சிங்காரமும்
பாங்குறபொன்னகத்தி	பரமனருள்பெற்றுமே (ம)
சுபம்!	சுபம்॥
	சுபம்!!!

அரக்குமாளிகை நாடகம்

முற்றிற்று.

கிரு. சிகிச்சாரத்ந தீபம்

[வைத்தியவிதவன்மனி C. கண் ஞாசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது. வரலையங்கிரப் படங்க முடன்.]

இந் நூல்சிரியரான C. கண்ணுசாமிப் பிள்ளை யவர்கள் தென்னாடு முதல் வடநாடு வரையிலும் அனுசரித்து வரும் அரிய பெரிய பாகங்களையும், யுனேஸி வைத்திய முறைகளையும், பெரும் பொருள் செலவிட்டு முடித்துப் பயன் பெற்றவைகளாயுள்ள பாகங்களை யெல்லாம் ஒருங்கு தொகுத்து ஒவ்வொருவரும் எளிதில் உணரும் வண்ணம், தேகபஞ்ச பூதம், நாடி, ரோகநிதானம், செய்பாக விளக்கம், கியாழம், சூரணம், மாத்திரை, மெழுகு, லேகியம், கிருதம், செந்தூரம், பற்பம், தீநீர், திராவகம், ஆசவம், அரிஷ்டம், பத்தியம் இன்னும் பல பாகங்களையும் இலம்பகங்களாக வரைந்துள்ளார். இந் நூல் வைத்தியத் தொழிலைக் கற்க விரும்பும் மாணவர்களுக்கும் வைத்தியர்களுக்கும் மற்ற ஏனையோருக்கும் பெரும் நன்மையைத் தொத்தக்கதென்பது எவருமறிந்த உண்மை.

சிகிச்சைத் தீபம் இரண்டாம் பாகமாகிய

കവൽ-തിയ സിന്റ-കാമരി വിലൈ രൂ. 4-0.

[வைத்திய வித்வன்மணி C. கண் ஞாசாமிப் பிள்ளை
அவர்கள் இயற்றியது.]

இந்த “வைத்திய சிந்தாயணி” என்னும் நூலானது பூர்வாகிரியர்களில் ஒருவராகிய யூகிமாமுனி என்பவரால் கூறப்பட்டது. இதனில் ரோக நிதானங்களை ஏறக்குறையக்கூறியிருப்பதனால் இதனை ஆதாவாகக் கொண்டு வசன காவியமாக எழுதினது மல்லாமல், சில இடங்களில் சமயத்திற் கேற்றவாறு மற்றும் சில கிரங்தங்களினின்று சிலது சேர்க்கப்பட்டும் ஒவ்வொரு ரோகங்களின் இறுதியில் ஆங்கி லைய மருத்துவத்தில் கூறப்பட்டுள்ள ரோக நிதான விஷயங்களை மதாந்தர மாகவும், அமைத்துக் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்குத் தக்க வாறு சிகிச்சைகளையும் சேர்த்து அநேக அருமை வாய்ந்த முறைகளுடன் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றது.

பார்வதி பரணீயமென்னும்

வினா வைத்திய சிந்தாமணி விடை எ. 1-8.

இங்நூலில் எத்தகைய கொடிய விஷ ஜங்துக்களின் கடிகளுக்கும் தகுதியான கைகண்ட முறைகள் விளக்கமாக ஏழுதப்பட்டு இருக்கின்றன. இவ்வரிய புத்தகம் ஒன்றிருக்குமானால் பாம்பு முதலிய விஷ ஜங்துகளைப் பற்றிய பயமே இல்லாமல் போகும். அஷ்டநாகங்கள் வசிக்குமிடம், பரிமளக்குறி, படத்தின்குறி, ஆடங்குறி, விஷத்தின் அளவு, சாத்தியா சாத்தியம், எலி, பெருச்சாளி, பல்லி, அரைணி, பணைநாய், வண்டு முதலியவற்றின் விஷங்கட்டு அவடதம், கவிக்கம், மூலிகைப் பிரயோகம், புகை, முடிக்கயறு மங்திரம் முதலிய சகல சிகிச்சைகளும் அடங்கியது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,
வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

நாட்கப் புஸ்தக விளங்பரம்.

	ரூ.அ.
அருள்ளலக் கவியாயர் இராம நாட்கம்	2 0
சிலநெறி அரிச்சங்கிரா நாட்கம்	2 0
விவகாரிய அரிச்சங்கிரா நாட்கம்	1 8
இரண்ணிய நாட்கம்	1 0
நாவித்திரி நாட்கம்	0 12
குசலவ நாட்கம்	0 12
துரோபதை குறவுஞ்சி நாட்கம்	0 10
கிருஷ்ணன் துது நாட்கம்	0 10
சுந்தரி மாலையிடு நாட்கம்	0 12
சுபத்திரை மாலையிடு நாட்கம்	0 10
கீசக நாட்கம்	0 10
குபத்ம நாட்கம்	0 10
மார்க்கண்டேயர் நாட்கம்	1 4
மன்மத நாட்கம்	0 10
சிறுத்தொண்டர் நாட்கம்	0 00
கண்டிராஜா நாட்கம்	0 10
அர்சனன் தபச நாட்கம்	0 10
அல்லி நாட்கம்	0 10
வணி ஏற்ற நாட்கம்	0 10
பவழக்கொடி நாட்கம்	0 10
பட்டினத்தார் நாட்கம்	0 10
ஞக்மாங்கத நாட்கம்	0 10
காளிச்க நிர்த்தன நாட்கம்	0 10
குசம்ஹார நாட்கம்	0 10
குள்ளியம்மை நாட்கம்	0 10
வெங்கடேசப் பெருமான் நாட	0 10
சீமாந்தினி கவியாண நாட்கம்	0 10
வட்சமனுதேவி மாலையிடு நாட	0 10
வாலிமோக்க நாட்கம்	0 12
கோவல நாட்கம்	0 10
தாட்கை சம்மார நாட்கம்	0 10
காத்தவாயன் நாட்கம்	0 10
துரோபதை மாலையிடு நாட்கம்	0 10
முதல்நாள் சண்டை நாட்கம்	0 10
திருந்லகண்டநாயகர் நாட்கம்	0 10
ப்ரமவூர் சண்டை நாட்கம்	0 10

	ரூ.ஆ.
ஸ்ரீராமர் தரிசன நாட்கம்	0 10
அரச்சுமாளிகை நாட்கம்	0 12
இராஜகுய நாட்கம்	0 10
ஊாங்கினி மாலையிடு நாட்கம்	0 12
தமிழரியும் பெருமாள் நாட்கம்	0 10
மதுகயிடாகுர சம்மார நாட்கம்	0 10
அஞ்சமதி கலியாண நாட்கம்	0 10
யதியுல்லபன் கலியாண நாட	0 10
பனிரண்டாநாள் சண்டை நாட	0 10
வீரகுவிற்ற படல நாட்கம்	0 10
தண்டகாகுள் சண்டை நாட	0 10
பத்மாகுர சம்மார நாட்கம்	0 10
இராமரிஷி நாட்கம்	0 10
மாணிக்கவாசகர் நாட்கம்	0 10
அமராவதி மேர்க்க நாட்கம்	0 10
அபிமன்னன் சண்டை நாட்கம்	0 12
சயிந்தவன் சண்டை நாட்கம்	0 12
இராவணன் சம்மார நாட்கம்	0 12
கர்ன் கேட்க நாட்கம்	1 0
மாடுபிடி சண்டை நாட்கம்	1 0
யின்னெளி குறவுஞ்சி நாட்கம்	0 12
விநாயகர் திருக்கவியாண நாடக	0 12
ஸ்ரீராமர் பட்டாயிசேக நாடக	0 12
சந்திரகலை காவ்யபங்க நாட்கம்	0 10
உரவான் கடபலி நாட்கம்	0 10
காண்டவதகனம் நாட்கம்	0 10
தாமரைத் துவச நாட்கம்	0 10
சந்திரகாச நாட்கம்	0 12
சங்கபாய் சரித்திரம்	0 12
குசேலமுளிவர் சரித்திரம்	0 12
பப்ரவாயன் சண்டை நாட்கம்	0 12
கிருஷ்ண விலாசம்	0 12
சனிவார விரத நாட்கம்	0 12
பதினெட்டாக்போர நாட்கம்	0 12
சயிந்தவாட்கம் (வி. கிருஷ்ணப் பிள்ளை ஆயற்றியது.)	0 12

B. இந்தின நாயகர் வள்ளுவு,

வெங்கடராமச்சார் தெது, ஓ. ஏ., பெண்டை.

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேசத்தினார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை